

Australia PM's adviser: climate change is UN hoax to create new world order

Maurice Newman, chairman of Tony Abbott's business advisory council, says UN is using debunked climate change science to impose authoritarian rule.

The Australian prime minister's chief business adviser has accused the [United Nations](#) of using debunked climate change science to lead a new world order – provocative claims made to coincide with a visit from the top UN climate negotiator.

Christiana Figueres, who heads the UN framework convention on climate change, touring Australia this week, urged the country to move away from heavily polluting coal production.

Maurice Newman wrote: 'It's about a new world order under the control of the UN.'

Under Tony Abbott's leadership, Australia has been reluctant to engage in global climate change politics, unsuccessfully attempting to keep the issue off the agenda of the G20 leaders' summit in Brisbane last year. Maurice Newman, the chairman of Abbott's business advisory council and a climate change sceptic [with a history of making provocative statements](#), said the UN was using false models showing sustained temperature increases to end democracy and impose authoritarian rule.

"The real agenda is concentrated political authority," Newman wrote in [an opinion piece published in the Australian newspaper](#). "Global warming is the hook. It's about a new world order under the control of the UN..

"It is opposed to capitalism and freedom and has made environmental catastrophism a household topic to achieve its objective."

Figueres used an address in Melbourne to urge Australia to move away from coal, the country's second-largest export, as

the world grapples with global warming.

“Economic diversification will be a challenge that Australia faces,” she said.

Abbott has described coal as “good for humanity” and the “foundation of prosperity” for the foreseeable future.

Figueres also urged Australia to play a leading role at the climate summit in Paris in December, a call unlikely to be heeded given Abbott’s track record.

At the Brisbane G20 meeting, he warned that the Paris summit would fail if world leaders decided to put cutting carbon emissions ahead of economic growth.

At home, Abbott, who in 2009 said the science behind climate change was “crap”, repealed a tax on carbon pricing and abolished the independent Climate Commission advisory body.

Asked on the Canberra leg of her trip if the politics around renewable energy was as toxic elsewhere in the world, Figueres said: “No. At the global level what we see is increased participation of renewables, increased investment in renewables, increased excitement about renewables.”

Abbott’s office and the UN did not immediately respond to requests for comment.

SOURCE:

<http://www.theguardian.com/australia-news/2015/may/08/australia-pms-adviser-climate-change-is-un-hoax-to-create-new-world-order>

SCRIPTURE & THOUGHTS:

“And the ten horns which you saw are ten kings which have received no kingdom as of yet, but receive power as kings one hour with the beast. These have one mind...” Revelation 17:12-13

The prophecy must come to pass that there are ten kings, united in one cause who have received no kingdom ready to meet the judgments that are to fall upon the earth. The dragon has seven heads, five were fallen, which are the five kingdoms of the world: Babylon, Media-Persia, Greece, Pagan Roman Empire, Papal Roman Empire. Then it says that one kingdom in the vision was: this was America, at which time the Papacy is given a renewed worldwide reverence as the woman who sits enthroned upon the dragon, even though she is that very same woman who persecuted the saints in the dark ages and has not changed according to God's Word. At this time when she is mounting up her power in the time of America, it is said "I will show you the judgment of the great whore (the Papacy) who sits upon many waters (enthroned in the midst of people, nations, tongues, etc.)". On September 24th, it was the Day of atonement, the "Day of judgment", in the Bible. It was in America that the Papacy addressed the legislative committee of the United States of America, the United States Congress, and was received with equal honors on the scale of a newly elected president: a sign indeed that the prophecy brought to view for John in the days of America is brought to view for us in its beginning phase. It shows forth the heart of America as being the key proponent of exalting the Papacy. At this time, we see the formation of a "Sustainable Development Agenda" put forth by the United Nations, and ratified in Paris.

This will go into effect for 2016, and changes will begin taking place in 2020 according to the United Nations. This however is the development of a united effort to bring new legislative powers, a new kind of kingdom, into dominance. Do not be fooled. This agenda is bringing this "world order" into fruition thus fulfilling this prophecy. By that time, it will be too late to choose for Christ, because the judgments will be ripe to fall. However, the Papacy will be exalting from this time until then, and gain more and more power, and will be drunk with the power she is given, her and all who profess Christianity and desire political legislative enactments to

sustain it's cause, because God's hand is not sustaining it. This will happen until the kings of the earth, who set up this system while the Papacy is enthroned upon the nations, will realize they are lost. Thus fulfilling the prophecy:

“And the ten horns which thou sawest upon the beast, these shall hate the whore, and shall make her desolate and naked, and shall eat her flesh, and burn her with fire.” (Rev. 17:16)

God's judgment is fulfilled on this unholy woman, because she has played the harlot. Thus fulfilling the words in the judgment of God:

“And the daughter of any priest, if she profane herself by playing the whore, she profaneth her father: she shall be burnt with fire.”
(Lev 21:9)

Ang Pinagmulan Ng Flag Ng EU, Pagsamba Ni Maria, At Ang Muling Pagbabangon Ng Kapangyarihang Katoliko

*** Ang ministryo na ito ay hindi isang ministryo sa Katoliko, naniniwala na si Mary din, ayon sa kanyang sariling mga salita, ay nangangailangan ng Tagapagligtas, na nagsasabing “Ang aking espiritu ay nagagalak sa Diyos na aking Tagapagligtas ... at ang Kanyang awa ay nasa kanila na natatakot sa Kanya ...” (Lucas 1: 47-50)

Opisyal na pinagtibay bilang simbolo ng EU noong 1985, ang

disenyo ng bandila ng European Union ay nagsimula noong 1955, at ginamit ito nang malawakan sa mga taon ng paglilipas. Kung pinag-uusapan nila ang mga pinagmulan ng bandila, ang mga burukrata ng EU ay mahigpit na binabalewala ang kathang-isip na ang simbolo ay sa relihiyon, o may kaugnayan ito sa Birheng Maria. Anong banal na bagay na walang kapararakan! Ang problema ay ang interpretasyong ito ay eksaktong tama, at madali itong maipakita. Ang kuwento ay dinadala sa amin pabalik sa isang oras kapag ang European ideal ay tiyak na isang Katoliko managinip.

Noong Disyembre 8, 1955, sa Katolikong Pista ng “Immaculate Conception of Mary the Co-redeemer”, ang mga delegado ng European Ministers ay opisyal na pinagtibay ng European flag, labindalawang bituin sa isang asul na background, dinisenyo ni Arsene Heitz, na, ngayon, ay isang octogenarian artist sa Strasbourg.

Kamakailang ipinahayag ni Heitz sa isang French magazine ang dahilan para sa kanyang inspirasyon. Ayon sa artist, naisip niya ang labindalawang mga bituin sa isang bilog sa isang asul na background, eksakto kung paano ito kinakatawan sa tradisyonal na imahen ng imaheng ito ng Immaculate Conception. Ang isang deboto ng Birheng Maria, hindi kailanman nakalimutan ni Heitz ang pagdarasal ng araw-araw na Rosaryo. Napansin ni Heitz ang mga salita ng Apocalipsis, “At nagkaroon ng isang dakilang paghanga sa Langit; isang babae na nakadamit ng araw, at ang buwan sa ilalim ng kanyang mga paa, at sa kanyang ulo ay isang korona ng labindalawang mga bituin. “(**Apocalipsis 12: 1**)Bilang isang Katolikong debotong, inilapat niya ito kay Maria, na sinasamba ng mga Katoliko.

Ang bandila ng European Union ay binubuo ng labindalawang bituin, inspirasyon ng halo ng labindalawang mga bituin na

lumilitaw sa paligid ng Madona sa mga larawan ng Katoliko niya. At, ganiyan ang naging simbolo ng isang relihiyong relihiyoso na opisyal na bandila ng European Union.

Isang dating sekretarya-heneral ng Konseho ng Europa, Leon Marchal, ang nagpatunay na ang mga bituin ay mga “babae ng Apocalypse.” Masigasig na ipinaliwanag niya, “Napakaganda na nakuha natin ang Introit ng bagong Mass ng Assumption. Ito ang *corona stellarum duodecim* (ang korona ng labindalawang bituin) ng babae ng Apokalipsis. “Ang Simbahang Katoliko ay palaging inaangkin na siya ay kumakatawan sa Birheng Maria,” ang ina ng Diyos. “Nangangahulugan ito na ang European flag ay isang Katoliko bandila.

Ang EU, na ngayon ay may 28 bansa na miyembro, ay nakumpirma na ang bilang ng mga bituin ay laging manatili sa labindalawang, na nagpapahiwatig na ang mga bituin ay hindi kumakatawan sa mga bansa. Ang isang polyetong “Building Europe Together,” na ibinigay sa mga bisita sa punong tanggapan ng EU sa Brussels, ay nagsabi: “Ang European flag ay isang nakabahaging bandila ... Ang bilang ay mananatiling labindalawa gaano man maraming mga bansa ang nasa European Union.”

Ang simbolo ni Marian (pagsamba kay Maria) ng labindalawang bituin ay nasa bawat plaka ng lisensya ng European Union at bawat papel de bangko sa Europa. Ang Vatican-issued na mga barya sa Euro ay may larawan ng Pope na may labindalawang bituin.

Kaya napakahalaga ni Maria sa pagsamba sa Katoliko, na noong Setyembre 2, 1958, si Arsobispo Montini ng Milan (ang

pinakahuling Pope Pius XII) ay naglabas sa bundok Serenissima isang dalawampu't metrong mataas na rebulto ni Maria at tinawag itong "Ang Inyong Mahal na Ina, Pinuno ng Europa . "Tinawag ni Pope Pius XII si Maria na" Ina ng lahat ng Nations "at tinawag noong Marso 3, 1953, para sa isang muling pagsasama-sama ng mga bansa. Sinabi ni Bishop Dr. Graber noong Setyembre 9, 1978: "Hiniling ko ang isang Marian European International. . . . Kami ay nananalangin at nagtanong sa katahimikan na ang mundo sa kanluran ay magiging tulad ng isang: IMPERIUM MARIANUM [Kaharian ng Maria ni Maria]. "

Sinabi ng dalawang Italian Northern League MPs, Lorenzo Fontana at Mario Borghesio, "Maraming tao ang nakakaalam na ang simbolo ng pinag-isang Europa ay may magagandang pinagmulan ng Marian, dahil ang opisyal na bandila ng European Union ay nagpapatunay sa labindalawang mga bituin nito at mga kulay na asul at puting Birhen Maria."

"Sa kasamaang palad – sinabi nila -" Ang Europa ay lumihis na mapanganib mula sa orihinal na pinagmumulan ng inspirasyon ng simbolo, nagtuturo sa ibang direksyon, upang makinabang ang mga interes na walang kinalaman sa mga tao at ang mga Kristiyanong pinahahalagahan ng karamihan ng mga taga-Europa. "

Sinabi ni Pope Francis, isang Jesuit Pope, na kailangan ng Europa na "makabalik sa kanyang mga ugat", direktang tumutukoy na ang Europa ay pangunahing Katoliko sa loob ng 1260 taon sa ilalim ng awtoridad nito upang matupad ang hula na matatagpuan sa Apocalipsis 13: 3-4.

Sinabi rin ng Jesuit Pope ang lahat ng mga miyembro ng Parlamento ng Europa, na dapat magbigay sa lahat ng nakakaalam ng kasaysayan ng mga madilim na edad, pati na rin ang gawain ng mga Heswita, isang tiyak na dahilan para sa pag-aalala. Upang matuto nang higit pa tungkol sa mga Heswita, pumunta [dito](#).

I

Sa katunayan, ang European Union ay nakatuon kay Maria, at isang patuloy na palatandaan na nagpapatunay na ito ay para sa muling pagsasama ng Katolikong supremacy na ginanap sa madilim na panahon sa mga bansa sa Europa. Ngunit ito ay ang ebanghelyo, sa ilalim ng pagsasalin ng Biblia sa pamamagitan ni Luther, na humantong sa mga prinsipal Aleman na tumayo para sa Biblia at upang salungatin ang kataas-taasang papa na pinapayagan ang mga tao sa kalayaan sa relihiyon. Iyon ang Espiritu ng Diyos na lumiwanag bilang liwanag sa kadiliman, upang lumiwanag sa kanilang mga puso ang liwanag ng kaalaman sa kaluwalhatian ng Diyos sa harap ni Jesucristo. At ang ebanghelyong ito, sa gayon ay lumaban at tinanggihan ng Papamana, na nagdulot ng pagkawala ng awtoridad nito sa mga hari ng Europa nang higit pa at higit pa, hanggang noong 1798, ang kapangyarihan na iyon ay inalis.

Ngunit kung ang pagsabog ng kadiliman ay nangangahulugan ng pagkawala ng supremasiya ng Papa sa pamamagitan ng ebanghelyo, ano ang ibig sabihin nito na matanggap ng papamana na ito ang pangingibabaw? Bilang mga Katoliko na may matapang na estado, hindi nila nais na maapektuhan ang anumang pagbabago sa kanilang pang-aaliping awtoridad na kanilang ginawa noong mga taon na:

“Ang kataas-taasang tungkulin ng mga Katoliko ay sundin ang Pope, at maghanap sa lahat ng paraan, at lalo na sa pamamagitan ng balota, upang mabigyan ang patakarang Katoliko na mabisa sa bansang ito.” (Catholic World, Vol. XI, No. 64, 1870 .)

“Maraming di-Katoliko ang natatakot sa amin bilang isang pampulitikang organisasyon, at natatakot na ang Simbahang Katoliko ay mangingibabaw at mamuno; nagtatrabaho kami ng tahimik, sineseryoso at maaari kong sabihin nang epektibo, hanggang sa wakas. “(The Catholic magazine The Missionary, Hunyo, 1909, p. 69.)

“Ang lahat ng mga Katoliko ay dapat gumawa ng kanilang sarili bilang aktibong mga elemento sa pang-araw-araw na buhay pampulitika sa mga bansang kanilang tinitirhan. Ang lahat ng mga Katoliko ay dapat gumamit ng kanilang kapangyarihan upang maging sanhi ng konstitusyon ng mga estado na mai-modelo sa mga prinsipyo ng tunay na simbahan. “(Pope Leo XIII, Encyclical Letter of 1890.)

“Kung ano ang ginawa ng Iglesia, kung ano ang kanyang ipinahayag o tacitly naaprubahan sa nakaraan, iyon ay eksakto kung ano ang kanyang gagawin, ipahayag o tahasang aprubahan sa hinaharap, kung mangyayari ang parehong pangyayari.” (Katoliko Review, Enero, 1854.)

Sa pagsunod sa doktrinang iyan na hindi siya nagbabago, hinanap ng mga Katoliko na ipatupad ang batas Linggo sa kapangyarihan ng sibil, na nagpapakita na gagawin niya ang eksaktong ginawa niya noon.

“Sa pagsasaalang-alang sa relihiyosong kalayaan at pangkaraniwang kabutihan ng lahat, ang mga Kristiyano ay dapat humingi ng pagkilala sa mga araw ng Linggo at mga banal na araw ng Simbahan bilang mga legal na pista opisyal.” (Catechism of the Catholic Church, # 2188)

“Sino ang dapat magpanukala ng batas sa pagsang-ayon sa pamilya? Ang mga Kristiyano ay dapat, at upang gawin ito dapat silang lumipat. ”

(Cardinal Antonelli, Pangulo ng Pontifical Council for Families, Mayo 2012)

“Samakatuwid, sa mga partikular na kalagayan ng ating sariling panahon, ang mga Kristiyano ay likas na nagsisikap upang matiyak na ang batas ng sibil ay nirerespeto ang kanilang tungkulin na panatilihing banal ang Linggo.” (John Paul II, Dies Domini, 1998)

Para sa mga taong tumingin sa aming artikulo, [Mula Sabbath hanggang Linggo](#), alam mo na ito ay isang praktikal na

pagpapahayag na sagrado ng Linggo ay, sa katunayan, ng paganong pinanggalingan ng sariling pagpapahayag ng Papa, at hindi nagmula sa anumang utos sa Biblia. Dalawang dantaon matapos mamatay ang huling apostol. Sa esensya, ang kadiliman ng Papamana ay binuhay muli.

Isang Hawla Ng Bawat Marungis Na Ibon At Bawat Di-Malinis Na Espiritu: Isang Nagkakaisang Bansa Ng Mga Relihiyon

Sa isang kamakailang pagpupulong sa pagitan ng dating Israeli president, Shimon Peres, at ng ecumenical Pope Francis, isang mahusay na katuparan ng propesiya ang nagsimula nang kumilos. Hindi sorpresa na pagkatapos ng bawat digmaang pandaigdig, may mga napakalaking inisyatibong kapayapaan na ginagawa upang madagdagan ang mga naninirahan sa mundo mula sa mga horrors na naganap sa madilim na panahon, at sa mga kakila-kilabot at mga kabangisan ng mga digmaan. Ang papa na may mesmerized mundo ay, ayon sa BBC News, sinabi ang mga sumusunod:

“Kahit na ngayon, pagkatapos ng ikalawang kabiguan ng isa pang digmaang pandaigdig, marahil ay maaaring makipag-usap ang isa sa ikatlong digmaan, ang isang nakipaglaban sa isa’t isa, may mga krimen, masaker, pagkasira,” sabi niya.

Sinabi niya ito sa reaksiyon sa salungatan sa relihiyon na kumakalat sa gitna ng silangan. Kasabay nito, ang pulong sa

Peres at ang Papacy ay naganap. Ano ang sinabi sa oras na iyon ay magpapakita mismo ng, sa hindi bababa, ang espiritu ng panahon, at sa karamihan, isang malaking pagsulong patungo sa muling pagkabuhay ng papasyang pag-uusig.

Francis & Peres

Sa pulong, si Shimon Peres, na bagong retirado mula sa pagkapangulo ng Israel, ay nagtataguyod ng isang bagong proyekto. Si Peres, na nagsabi na naniniwala siya na ang bagong papa na ito ay kumakatawan sa “isang kontinente na ngayon ay naguudyok” sinabi ang mga sumusunod sa Papa:

“Ang UN ay may araw nito,” sabi ni Peres. “Ang kailangan natin ay isang organisasyon ng mga relihiyon, **isang United Nations of religions** . Ito ay ang **pinakamahasay na paraan upang labanan ang mga terorista** na pumatay sa pangalan ng pananampalataya, dahil ang karamihan ng mga tao ay hindi tulad ng mga ito, pagsasanay ang kanilang relihiyon na walang pagpatay kahit sino, kahit na walang pag-iisip tungkol dito.

Tungkol sa panukala, iniulat ng Fox News na “pinangakuan ni Francis ang pansin ng Vatican sa panukala.”

Ang konsepto ay tila walang kasalanan sa mabilis na sulyap, gayunpaman, malinaw na sinabi ni Cristo na ang mga Kristiyano ay hindi dapat maging kasangkot sa anumang ganoong bagay. Ang kalayaan sa relihiyon ay isang malinaw at natukoy na

alituntunin ng ebanghelyo. Kahit na si Kristo ay pinatay sa pamamagitan ng Kanyang sariling, na “hindi Siya tinanggap”, Siya ay nagpunta bilang isang tupa sa pagpatay. Kapag ang kanyang mga alagad ay nais na tumawag down apoy mula sa langit upang wasakin ang mga taong hindi makatanggap ng Jesus. Pakinggan ang mga salita ni Jesus:

“Sapagka’t ang Anak ng tao ay hindi naparito upang gibain ang buhay ng mga tao, kundi upang iligtas sila . At nagpunta sila sa ibang nayon. “Lucas 9:56

Pakinggan din ang wikang ginagamit ng Peres: “Ang Nagkakaisang Bansa ay nagkaroon ng araw na ito ...” Kung kaya’t inihambing ang mga layunin ng United Nations sa mga layunin ng United Nations of Religions na ito. Nang itatag ang United Nations, upang mapangalagaan ang proteksyon ng indibidwal na mga bansa, iligtas ang mga nakikipagdigma laban sa mga bansang kasapi. Ang deklarasyon ng UN ay ang mga sumusunod:

“(1) Ang bawat Pamahalaan ay nangangako na gumamit ng ganap na mapagkukunan nito, militar o pang-ekonomiya, laban sa mga miyembro ng Tripartite Pact at mga tagasuporta nito kung saan ang gobyerno ay nasa digmaan.

(2) Ang bawat Pamahalaan ay nangangako na makikipagtulungan sa mga nagpirma dito ng mga Pamahalaan at hindi upang gumawa ng isang hiwalay na armistice o kapayapaan sa mga kaaway. ”

Kung ang isang nagkakaisang relihiyosong katawan ay magdadala ng ganap na pinagkasunduan laban sa mga grupong relihiyoso na naiiba sa nasabing katawan, sa ilalim ng isang pagkakaisa ng relihiyon na nagdudulot ng impluwensya ng Papasiya sa isang mas malawak na sukat ng malaking ipinagmamalaking “awtoridad ng moralidad” sa mga nilinlang na bansa. Si Francis ay hindi nahihiya sa pagpapahayag kung paano niya binabanggit ang pagkasobra ng mga teroristang Islamista bilang mapanganib bilang pangunahing mga Kristiyano na maniniwala sa literal na Biblia.

“May mga maliit (radikal o terorista) na mga grupo,” ang sabi ng obispo. “Magiging isang magandang bagay kung lahat ng mga lider ng Muslim, maging sila ay mga pinuno ng pulitika o relihiyon, ay malinaw na nagsasabi na kinundena nila na dahil ito ay makatutulong sa karamihan ng mga taong Muslim na magsabi ng hindi.”

Sinabi ni Francis na mali na isaalang-alang ang Islam na isang teroristang relihiyon, at inihambing ito sa pagsasaalang-alang sa lahat ng Kristiyano na maging “pundamentalista.”

“Taos-puso, sa palagay ko hindi natin masasabi na ang lahat ng Muslim ay mga terorista,” ang sabi niya.

“Hindi mo talaga masabi iyan, tulad ng hindi mo masasabi na ang lahat ng mga Kristiyano ay mga pundamentalista,” patuloy ang obispo. “Mayroon kaming bahagi natin (mga pundamentalista). Ang lahat ng relihiyon ay may ganitong maliliit na grupo. ”

Na sinasabi, ano ang sinasabi ng propesiya tungkol sa kilusang ito upang maghatid ng isang nagkakaisang kilusang relihiyon?

Sa Great Controversy, mababasa natin ang ganitong kilusan:

“Ang linya ng pagkakaiba sa pagitan ng mga nag-aangking Kristiyano at ang mga di-makadiyos ay halos hindi makikilala. Gustung-gusto ng mga miyembro ng Simbahan kung ano ang gusto ng mundo at handa na silang sumama sa kanila, at tinutukoy ni Satanas na **magkaisa sila sa isang katawan** at sa gayon ay mapalakas ang kanyang dahilan sa pamamagitan ng pag-aayos ng **lahat sa hanay ng espiritismo** . Ang papists, na ipinagmamalaki ang mga himala bilang isang tanda ng tunay na iglesya, ay madaling malinlang ng kapangyarihan na ito na nagtataka; at ang mga Protestante, na pinalayas ang kalasag ng katotohanan, ay malilito din. Papists, Protestants, at worldlings ay magkatulad na tatanggap ng anyo ng kabanalan nang walang kapangyarihan, at **makikita nila sa unyon na ito ang isang malaking kilusan para sa pagkakabalik ng mundo at**

ang pagpasok sa mahabang inaasahang milenyo.

Sa pamamagitan ng espiritismo, lumilitaw si Satanas bilang isang tagapagbigay ng lahi, pagpapagaling ng mga sakit ng mga tao, at pagpapahayag ng **isang bagong at mas mataas na sistema ng relihiyosong pananampalataya** ; ngunit sa parehong oras siya ay gumagana bilang isang destroyer. Ang kanyang mga tukso ay humahantong sa maraming mga tao sa pagkawasak. Ang intemperance dethrones dahilan; sensuwal na pag-uugali, pag-uugali, at pagbububo ng dugo. Si Satanas ay nalulugod sa digmaan, sapagkat ito ay naghihikayat sa pinakamasamang mga kinahihiligan ng kaluluwa at pagkatapos ay hinuhulog sa kawalang-hanggan ang mga biktima nito na puno ng bisyo at dugo. Ito ang kanyang layunin na pahintulutan ang mga bansa na makipagdigma laban sa isa't isa, sapagkat kaya niya mailipat ang isip ng mga tao mula sa gawain ng paghahanda upang tumayo sa araw ng Diyos. {GC 589.1} "GC, pg. 589

Coexist- "...but on Satan's terms."

Ang bago at mas dakilang sistema ng relihiyosong pananampalataya ni Satanas, na pinagkaisa sa isang katawan na nakagapos sa kanyang mga panlilinlang, ay walang kabuluhan sa "espiritismo". Sa espiritismo, ang panlilinlang sa pangkalahatan ay ipinakita bilang nakikibahagi sa mga pagpapala ng buhay, nang walang anumang obligasyon na sundin ang mga kinakailangan ng Diyos. Halimbawa, maaari kang magkaroon ng kalusugan, at pagiging perpekto, ngunit kumain din ng baboy, at pino sugars, at usok ng sigarilyo.

Binabalaan tayo ng Biblia tungkol sa kung kailan ang Israel ay apostasiya, at nakikihalubilo sa mga pagano, nagbabala sa atin sa mga panganib ng pagkakaisa sa kanila sa anumang paraan:

“Ngunit pinaghalo sa mga bansa , at natutuhan ang kanilang mga gawa . At sila ay nagsilbi sa kanilang mga idolo : na naging silo sa kanila. “Awit 106: 35-36

Ito ay isang silo sa kanila upang lumapit sa mga pagano, na sumama sila sa kanila sa pagsamba; ang babala na ibinigay sa mga “nalulugod sa kanilang sarili sa mga anak ng mga hindi kakilala”:

“Kaya’t pinabayaan mo ang iyong bayan na ang sambahayan ni Jacob ... pinahahalagahan nila ang kanilang sarili sa mga anak ng mga hindi kakilala.” Isaias 2: 6

“Huwag kayong dayain ng sinoman sa mga walang kabuluhang salita: sapagka’t dahil sa mga bagay na ito ay dumarating ang poot ng Diyos sa mga anak ng pagsuway. **Huwag kayong makibahagi sa kanila . Sapagka’t noong panahon kayo’y kadiliman, datapuwa’t ngayon kayo’y kaliwanagan sa Panginoon: magsilakad kayong gaya ng mga anak ng kaliwanagan: (Sapagka’t ang bunga ng kaliwanagan ay nabubuo ng kabutihan at katuwiran at **katotohanan**. Na inyong pinatutunayan ang kinalulugdan ng Panginoon; At. **Mangaramay sa di-mabunga na mga gawa ng kadiliman, kundi bagkus sasawayin mo sila** . “(Efeso 5: 6-11)**

Ang Biblia ay malinaw na hindi sumama sa “mga anak ng pagsuway”, hindi nakikibahagi sa poot ng Diyos, ngunit ang Diyos ay “nakipagkita sa atin upang makibahagi sa mana ng mga banal sa liwanag” (Col. 1:12) . Bahagi ng pangakong ito, kasama ang pakikibahagi ng banal na kalikasan, na kinabibilangan ng bunga ng Espiritu. Ang prutas na ito, tulad ng nabasa na lamang, ay natagpuan sa katotohanan, ngunit kung saan ang mga panlilinlang ng espiritismo, mayroong kadiliman, at walang bunga, at galit. Paano tayo maaaring sumali sa kanila?

“Hindi ba ninyo nalalaman na ang inyong mga katawan ay mga miyembro ni Kristo? kukunin ko nga ba ang mga miyembro ni Cristo, at gawin silang mga miyembro ng isang patutot? Huwag

sana. Ano? Hindi baga ninyo nalalaman na ang nakikisama sa isang patutot ay isang katawan? sapagka't dalawa, sabi niya, ay magiging isang laman. Ngunit siya na sumali sa Panginoon ay isang espiritu. "1 Cor. 6: 15-17

Hindi tayo dapat sumali sa ating sarili upang maging bahagi ng katawan ng isang patutot, ngunit ang Simbahang Katoliko ay isang sistema ng dakilang apostasya, na nagbebenta ng katotohanan para sa mga kasinungalingan at temporal na kapangyarihan; walang tunay na Kristiyano ang maaaring makibahagi sa kanya, nang walang pagsang-ayon sa kanyang mga kasalanan. Higit pa rito, mababasa natin:

"Huwag kayong magkaugnay sa mga di-sumasampalataya: para sa anong pakikisama ay **may katuwiran sa kalikuan** ? at anong **pakikipagkaisa ang may liwanag sa kadiliman** ? At anong kasunduan ang **Kristo kay Belial** ? o anong **bahagi ang sumasampalataya sa isang di-mananampalataya** ? At anong pakikipagkasundo **ang templo ng Diyos sa mga diyus-diyusan** ? sapagkat kayo ang templo ng buhay na Diyos; gaya ng sinabi ng Diyos, tatahan ako sa kanila, at lalakad sa kanila; at ako ay magiging kanilang Diyos, at sila ay magiging aking bayan. Kaya't **lumabas ka mula sa kanila, at kayo'y magkahiwalay** , sabi ng Panginoon, at huwag ninyong hihipuin ang maruming bagay; at tatanggapin kita, **at magiging isang Ama sa inyo, at kayo ay magiging aking mga anak na lalaki at babaesabi** ng Panginoong Makapangyarihan. "2 Cor. 6: 14-18

Hindi pantay na singkaw; isang tugma na ginawa sa puso ng prinsipal ng kadiliman.

Ito ang mga konseho na nabasa natin sa Biblia, hindi upang sumama sa kanila, at hindi makikibahagi sa kanila, o pagsang-ayon sa kanila sa kanilang mga gawa. Ang propesiya ng United Nations of Religions ay ginagawa nang eksakto nito. Hindi namin maaaring sumali sa ating sarili na may dakilang kasumpa-sumpa ng Apocalipsis, at panatilihin ang pabor ng Diyos, dahil siya hayagan sumuway sa ebanghelyo, hindi pagsunod sa katotohanan, ngunit akitin ang lahat upang lumakad sa pagsuway sa mga batas ng Diyos. Ang tawag sa pagsisisi ay ipagkakaloob ng mga Elias sa ngayon, na tinatawagan ang mga tao na alalahanin ang kautusan ng Diyos, at itakda sa kanila ang dugo ng bagong tipan, inaanyayahan sila na maging dalisay sa pamamagitan ng pagdinig sa Salita ng Diyos, habang tinawag sila sa labas ng ang labag sa batas na unyon na ito sa patutot, na nakaharang sa halos buong mundo sa kanyang hawla ng maling pagkakaisa:

“At pagkatapos ng mga bagay na ito ay nakita ko ang ibang anghel na bumaba mula sa langit, na may dakilang kapangyarihan; at ang lupa ay pinagaan ng kanyang kaluwalhatian. At sumigaw siya ng malakas na tinig, na nagsasabi, **Ang malaking dakilang Babilonia ay bumagsak, ay nabagsak, at naging tahanan ng mga demonio, at ang kalalagyan ng bawa't karumaldumal na espiritu, at ng isang hawla ng bawa't karumaldumal at masamang ibon.** Sapagka't ang lahat ng mga bansa ay nagsisiinom ng alak ng kagalitan ng kaniyang pakikiapid, at ang mga hari sa lupa ay gumawa ng pakikiapid sa kaniya, at ang mga mangangalakal sa lupa ay naging mayaman sa pamamagitan ng kasaganaan ng kaniyang mga masarap na pagkain. At narinig ko ang ibang tinig mula sa langit, na nagsasabi, **Lumabas ka sa kaniya, bayan ko, upang huwag kayong makibahagi**(Grk: lumahok / pagsasama) ng kanyang mga kasalanan, at upang hindi kayo makatanggap ng kanyang mga salot. Sapagkat ang kanyang mga kasalanan ay umabot sa langit, at naalaala ng Diyos ang kanyang mga kasamaan. ”

Ang Pagkakaisa ng mga Anak ng Pagsuway: Ang hawla ng bawat ibon na marumi at lahat ng maruming espiritu.

Nakakatakot ang mga resulta ng tasa ng dakilang pakikiapid na ito ng komunyong, sinabihan kami na siya ay sinunog sa apoy. Sa babaing ito ng pagkawasak at pagkaalipin, binibigyan tayo ng isang sulyap sa kaibahan sa pagitan ng mahalagang nobya ng Diyos at ng kanyang mga anak, at ang hindi tapat na patutot, at ang kanyang mga anak sa mga salita na inuupahan ng ating Diyos sa Kanyang nobya, ang Kanyang Jerusalem, na nagsasabi:

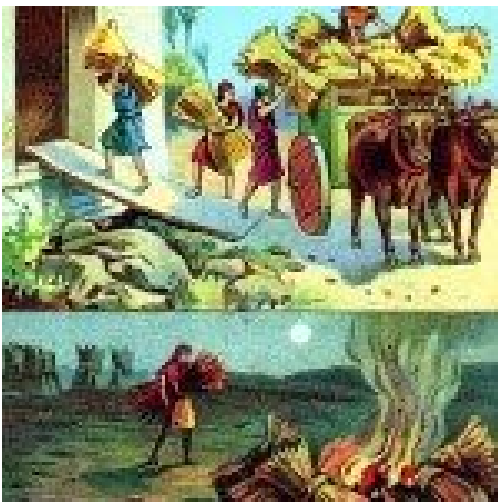
Ang mga propeta ni Baal ay higit pa sa mga Elias, ngunit ang tunay na Elijah ay mananatili sa Salita ng Diyos.

“Higit pa ang mga anak ng mga nalungkot kay sa mga anak ng may asawang asawa, sabi ng PANGINOON ... At lahat ng iyong mga anak ay tuturuan ng Panginoon; at malaki ang magiging kapayapaan ng iyong mga anak. Sa katuwiran ay matatatag ka: ikaw ay malalayo sa pang-aapi; sapagka't hindi ka matatakot: at sa kakilabutan; sapagka't hindi lalapit sa iyo. **Narito, sila ay tiyak na magtitipon (ang mga anak ng sira) , ngunit hindi sa pamamagitan ko : sinumang magtipon magkasama laban sa iyo ay mahuhulog dahil sa iyo .** Narito, aking nilalang ang panday na

humihikip sa mga baga sa **apoy** , at naglalabas ng kasangkapan sa kaniyang gawa; at ginawa ko ang mang-aaksaya upang sirain. (Isaias 54: 1,13-16)

Ang isa pang ilustrasyon ng unyon na ito at ito ay hatol:

“At dumating ang mga lingkod ng may-bahay, at sinabi sa kaniya, Ginoo, hindi ka ba naghasik ng mabuting binhi sa iyong bukid? mula saan kung saan may mga tares? Sinabi niya sa kanila, Isang kaaway ang gumawa nito. Sinabi ng mga katulong sa kaniya, Gusto mo ba na kami ay pupunta at tipunin sila? Ngunit sinabi niya, Hindi; baka kayo’y mangalap ng mga pangsirang damo, ay mangagmumula rin kayo ng trigo na kasama nila. Hayaan ang parehong lumaki nang sama-sama hanggang sa pag-aani: at sa panahon ng pag-aani ay sasabihin ko sa mga mangaani, Pisanin ninyo nang una ang mga pangsirang damo, at **isapuso sila sa mga bigkis upang sunugin sila** : datapuwa’t tipunin ninyo ang trigo sa aking kamalig. -Mateo 13:27-30

Nagsimula ang paghihiwalay ...

Ito ang dakilang kilusang propeta, kung saan ang trigo at ang mga damo ay pinaghiwalay: ang panahon ng pag-aani, na panahon ng huling ulan, pati na rin ang panahon ng mga salot! (Zac 14)

Para sa mga nakagapos sa bigkis na iyon, ito ay para sa hinirang na hatol. ating nabasa iyon dito:

“At ang anak na babae ng alin mang saserdote, kung lalapastanganin niya ang kaniyang sarili sa pamamagitan ng paglalaro ng patutot, ay nagpaparungis sa kaniyang ama: siya’y susunugin sa apoy.” Leviticus 21: 9

“At ang sampung sungay na nakita mo sa hayop, ang mga ito ay mapopoot sa kalapating mababa ang lipad, at gagawin siyang sira at hubad, at kakain ang kanyang laman, at susunugin siya sa apoy.” Apo 17:16

“LUMABAS KAYO SA KANYA AKING MGA TAO!”

Protestante Magpakailanman: Pagtiwalag Ng Pangrelihiyong Pangkalyaan

“At nakita ko ang ibang hayop na umaahon mula sa lupa; at siya’y may dalawang sungay na gaya ng isang kordero, at siya’y nagsalita ng isang dragon. At ginagawa niya ang lahat ng kapangyarihan ng unang hayop sa harap niya, at ginagawang ang lupa at silang nagsisitahan doon upang sumamba sa unang hayop, na ang sugat na nakamamatay ay gumaling. ”
(Apocalipsis 13: 11-12)

Mayroong dalawang hayop na itinatanghal sa propesiya sa Biblia; ang unang isang pangalawang. Ang una ay papa at ang pangalawa ay Protestante. Ang una ay European at ang pangalawa ay Amerikano. Ang una ay tinatawag na hayop, at ang pangalawang tinatawag na larawan ng hayop. Sinasabi sa amin ng hula na ang Amerika ay susundan sa mga hakbang ng Old Europe; na ang pagpapatupad ng papa ng awtoridad sa mga budhi ng tao sa lupaing iyon ay gagamitin ng mga simbahan ng Protestante sa Amerika. Ngunit para sa Protestantismo na dumating sa lugar kung saan ang Papalismo ay naging, at upang maisagawa ang lahat ng kapangyarihan na nakikita sa mga madilim na panahon, ang Protestantismo ay dapat maging isang bagay maliban sa kung ano ito. Ano ang ibig sabihin ng itakwil ang protesta, at sinasabi na ang Protestantismo ay tapos na? Isang takot na bagay na itakwil ang protesta laban sa sistema ng Romano Katoliko; Nangangahulugan ito ng higit sa karamihan na napagtanto, at tumatagal ng higit pa kaysa sa karamihan sa pag-iisip. Susuriin natin ang kasaysayan ng Protestantismo, at suriin ang mga prinsipyo, at ang nakagugulat at nakakatakot na mga kahihinatnan ng pagtalikod dito.

ANG MGA PRINSIPYO NG KALAYAAN / PROTESTANTISMO

Ito ay sa ilalim ng mapang-api na paghahari ng Papasiya, ang apostatang simbahan ng propesiya sa Biblia, na ang relihiyosong kalayaan ay nakamit sa puso ng mga tao. Sinimulan ng pagiging papa ang pagsamba laban sa kalayaan ng budhi nang

una ay nagsimula itong tumaas sa kapangyarihan at katanyagan sa gitna ng mga emperador ng Europa. Ipinagtapat nito ang nahulog na simbahan, upang labagin ang utos ng Sabbath habang nagpapahinga sa “karapat-dapat na araw ng araw”, at upang balewalain ang Kanyang mga batas, habang yumuyuko sa “pinakabanal na Trinidad” bilang ang pinakamataas na tatlong-sa-isang diyos na , ayon sa mga aral ng simbahan ng Katoliko, inilagay ang mga papa sa isang posisyon ng awtoridad sa mga budhi ng mga tao. Sila ay nagpaliwanag na ito ay ibinigay kay Pedro upang magbigkis ng mga bagay sa langit at

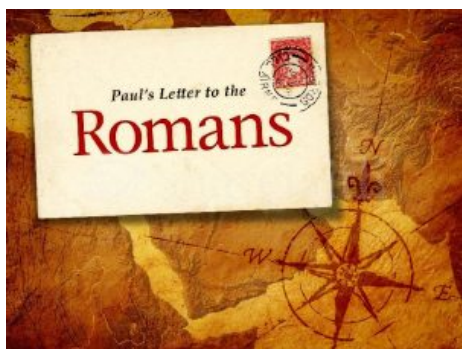
Ang mga susi ay sinabi na ang mga susi sa langit, lupa, at mga budhi ng mga tao; kaya ang triple crown ng awtoridad.

lupa, na kasama ang kanilang mga budhi. Ang Bibliya ay nakatago sa misteryo, na hindi naa-access sa karaniwang mga tao dahil sa ito ay latin sariling wika. Nauunawaan na ang mga pari na may kinalaman sa kung ano ang nasa Biblia ay ito ang mga awtoridad at ang tanging totoong mga tagapagbigay ng Kasulatan. Ang pag-asa sa tao para sa Salita ng Diyos ay iniwan ang isang tabing sa puso ng mga tao, at iningatan sila sa kadiliman.

Ang Diyos ay magbabangon ng mga repormador, na gagawin upang magtrabaho ng mga dakilang repormasyon sa kanilang mga komunidad at higit pa; itinatago nito ang liwanag ng Biblia mula sa pagiging ganap na nakapagpapalaya mula sa lupain, ngunit ito ay lubusang natutupad kung ano ang sinabi sa Kasulatan:

Narito, ang mga kaarawan ay dumarating, sabi ng Panginoong Dios, na ako'y magsusugo ng kagutom sa lupain, hindi na taggutom ng tinapay, o ng uhaw sa tubig, kundi ng pakikinig ng mga salita ng Panginoon: At sila'y magsisihiwalay sa dagat sa dagat, at mula sa hilaga hanggang sa silangan, sila ay tatakbo pabalik-balik upang hanapin ang salita ng PANGINOON, at hindi ito masusumpungan. Sa araw na yaon ay manganglupaypay ang mga makinang na birhen at mga binata sa uhaw. "(Amos 8: 11-13)

Ang iglesia na nasa Roma ay binigyan ng maraming payo, upang itago ang kanilang mga paa mula sa pagtalikod sa paraan ng apostasiya, na nagpapahayag na ang "ebanghelyo ni Cristo" ay

"ang kapangyarihan ng Pumuntad sa kaligtasan, "at na ang" mabubuhay ay mabubuhay sa pamamagitan ng pananampalataya "; ngunit unti-unting nawala ang payo, ang kapangyarihan ng ebanghelyo ay ipinagpalit para sa kapangyarihan ng estado; Ang

pananampalataya sa Salita ng Diyos ay isang konsepto na kakaiba at madilim, at lahat ng tao, kung may pananampalataya man o hindi, ay inaasahang magbibigay ng kanilang sarili sa katapatan ng Romano na iglesia, o mapahamak sa kamatayan. Gayon pa man ito ay sa ilalim ng isang repormador na ang mga pakiusap sa iglesya sa Roma ay sa wakas ay natiyak. Ang madilim na isip ng isang Romanong pari ng simbahan, si Martin Luther, ay pinahihirapan ng malalim, nagkaroon ng pagnanasa para sa isang kapangyarihan na mas mataas kaysa sa kanyang sarili upang tiyakin ang kaligtasan. Sa kanyang pag-aaral ng Banal na Kasulatan, ang mga salita ni Pablo sa simbahan ng Roma ay tulad ng ilaw na humahantong sa walang hanggang araw, "Ang mabubuhay ay mabubuhay sa pamamagitan ng pananampalataya ...". Mula sa liwanag na nag-iisa, sinimulan niyang makita ang isang bilang ng mga bagay na nagpapatunay na ang Romanong iglesya ay isang sistema na humadlang sa buhay na pananampalataya, at nagprotesta sa kasalukuyang doktrina na paraan ng

kaligtasan. Ang salitang kumalat na parang apoy sa tuyong sipilyo; ang mga puso ng mga tao ay sinunog sa loob nila upang mahuli ang isang sulyap ng ebanghelyo. Ang kapangyarihan ng apostatang iglesia ay nasira, na sinasabi sa kanila “Ang buong lupa ay sasamba sa kaniya na ang mga pangalan ay hindi nakasulat sa aklat ng buhay ng Kordero na pinatay mula sa pagkakatatag ng sanlibutan.” (Apocalipsis 13: 8) Ang apostatang iglesya ay sinabi na ang pagbabangon ng “misteryo ng kasamaan” na nag-aalis ng kapangyarihan ng kabanalan; ang mga prinsipyo ng iglesyang Romano ay, at pa rin, pagkatapos ng mundo, at hindi si Kristo. ang mga puso ng mga tao ay sinunog sa loob nila upang mahuli ang isang sulyap ng ebanghelyo. Ang kapangyarihan ng apostatang iglesia ay nasira, na sinasabi sa kanila “Ang buong lupa ay sasamba sa kaniya na ang mga pangalan ay hindi nakasulat sa aklat ng buhay ng Kordero na pinatay mula sa pagkakatatag ng sanlibutan.” (Apocalipsis 13: 8) Ang apostatang iglesya ay sinabi na ang pagbabangon ng “misteryo ng kasamaan” na nag-aalis ng kapangyarihan ng kabanalan; ang mga prinsipyo ng iglesyang Romano ay, at pa rin, pagkatapos ng mundo, at hindi si Kristo.

Pinanatili ni Luther ang kanyang budhi na tapat sa pinakamataas na Awtoridad ng langit.

Ang death warrant ni Martin Luther ay malapit nang maisigurado. Ang isang diyeta ay ginanap sa Worms, sa Alemanya, upang itakuwil ni Martin Luther ang kanyang mga gawa na kontradiksyon sa mga kasalukuyang posisyon ng simbahang Katoliko. Gayunpaman, natutunan ni Luther ang kapangyarihan ng ebanghelyo, at nakita ang isang kamangha-manghang kagandahang-loob nito, tumugon sa salitang nagpapasiklab ng apoy ng relihiyosong kalayaan na hindi na agad mapalabas: “Maliban kung ako ay nahatulan ng kasulatan at malinaw na dahilan – hindi ko tanggapin ang awtoridad ng mga papa at mga konseho, sapagkat nagkakontra sila sa isa’t isa – ang budhi ko ay bihag sa Salita ng Diyos. Hindi ko magagawa at hindi ko ibabalik ang anumang bagay para sa laban sa budhi ay hindi tama o ligtas. Tulungan ako ng Diyos. Amen. “Sa kanyang pagbabalik mula sa diyeta sa Worms hanggang Wittenburg, inilabas ang utos ng Worm. Sinabi nito:

“Dahil dito, ipinagbabawal namin ang sinuman mula sa panahong ito na mangahas na maglakas-loob, alinman sa pamamagitan ng mga salita o mga gawa, upang tumanggap, ipagtanggol, suportahan, o pabor sa sinabi ni Martin Luther. Sa kabaligtaran, gusto nating siya ay mahuli at parusahan bilang isang kilalang erehe, ayon sa nararapat sa kanya, na dalhin sa personal sa amin, o maingat na bantayan hanggang sa ipaalam sa amin ng mga nakunan sa kanya, kung saan kami ay mag-aatas ng angkop na paraan ng nagpapatuloy laban sa sinabi ni

Luther. Ang mga makakatulong sa kanyang paghuli ay mabibigyan ng gantimpala para sa kanilang mabuting gawa. ”

Nabigo ang hatol na kamatayan at mga pagtatangka sa pagpatay nang patay laban sa kanya; pinahiran siya ng Diyos upang gumawa ng isang gawain, na “kung ito ay sa Diyos, hindi ninyo maaaring ibagsak ito” (Mga Gawa 5:39). Ang pagtatalumpati ni Luther na ito ay ipinahayag sa isang Aleman prinsipe, Frederick ng Saxony, na natanggap na nakipag-usap sa pamamagitan ng banal na paghahayag ng gawain ni Luther, at nang dakong huli, pinalawak niya ang mga hakbang upang protektahan siya; pagtatago sa kanya para sa isang malaking halaga ng oras sa Wartburg [Literal na isinalin, “Mountain ng bantay”] Castle. Doon dito ay sinimulang isalin ni Luther ang Bibliya sa isang karaniwang wika na maaaring maunawaan ng lahat; na ng Aleman. Sa gayon ay isinasalin ang Bibliya, ibinigay ito sa mga prinsipe ng Alemanya. Ang kapangyarihan ng Popery ay nasira sa kanilang mga puso habang binabasa nila ang Kasulatan; isang kapangyarihan na inorden sa langit na nakagapos sa kanilang mga kaluluwa sa Diyos;

Ang kapangyarihan ng ebanghelyo sa pamamagitan ng protesta na ito ay lumaki; ito ay impluwensya ay nadama sa lahat ng dako. Ngunit hindi si Luther, sa kanyang sarili, ang saligan ng kung ano ang ibig sabihin ng salitang “Protestante”; ito ay isang deklarasyon ng isang budhi na may takot sa Diyos, na kung saan ay papurihan ang kanilang paniniwala sa tungkulin sa itaas ng mga utos ng mga mortal na lalaki kung sila ay dapat na humingi ng desisyon. Ang diyeta ni Speyer ay pinagsama upang maghanap ng mga impluwensya ng Protestantismo at Katolisismo sa isang negosasyon; ang mga prinsipe ay nakumbinsi ang diyeta na ang isang tiyak na desisyon ay hindi dapat gawin hanggang sa isang pangkalahatang konseho ay gaganapin, at sinabi na “ang bawat Estado ay dapat na mabuhay, mamuno, at naniniwala na ito ay maaaring umasa at magtiwala na sagutin sa harap ng Diyos at ng kanyang imperyal na kamahalan . “Ito ay liberally interpreted na ibig sabihin ng relihiyon

kalayaan; at ang mga pinto ay nabuksan pa para sa pagsulong ng ebanghelyo. Gayunman mas mababa sa tatlong taon na ang lumipas, ito ay pinawalang-bisa, at ang Pope at ang Emperador ay hinihingi ang pagsumite sa ito ng simbahan / awtoridad ng estado. Ang mga prinsipe ay nakipagtulungan sa isa pang diyeta, at matatag na tumayo laban sa pangangailangan, pagtatalo ng budhi, at paglaban sa kalayaan sa relihiyon.

THE PROTESTANT PRINCES PRESENTING THEIR CONFESSION TO CHARLES.

Narito iyon:

“Mahal na mga Lords, pinsan, Uncles, at Mga Kaibigan! Ang pag-aayos sa diyeta na ito sa mga tawag ng kanyang kamahalan, at para sa pangkaraniwang kabutihan ng imperyo at ng Sangkakristiyanuhan, narinig natin at natutunan na ang desisyon ng huling pagkain tungkol sa ating banal na pananampalatayang Kristiyano ay dapat iwaksi, at ito ay iminungkahi na ipalit sa kanila ang ilang mahigpit at mabigat na resolusyon.

Si Haring Ferdinand at ang iba pang mga komisar sa imperyo, sa pamamagitan ng pagpapalit ng kanilang mga seal sa huling Recess of Spiers, ay ipinangako, gayunpaman, sa pangalan ng emperador, upang tuparin nang taimtim at walang pagsalang lahat ng nilalaman nito, at upang pahintulutan ang wala na salungat sa ito. Sa katulad na paraan, din, kami at kami, ang mga manghahalal, mga prinsipe, mga prelado, mga panginoon, at mga kinatawan ng imperyo, ay nakagapos sa aming sarili upang

mapanatili laging at sa aming buong lakas ang bawat artikulo ng atas na iyon. Kung kaya't hindi namin maaaring pahintulutan ang pagpapawalang-saysay nito: ... sapagkat iniuukol nito ang kaluwalhatian ng Diyos at ang kaligtasan ng ating mga kaluluwa, at na sa mga bagay na dapat nating pag-isipan, higit sa lahat, sa utos ng Diyos, na Hari ng mga hari at Panginoon ng mga panginoon; bawat isa sa atin ay nag-render sa kanya account para sa kanyang sarili, nang walang pag-aalaga ang hindi bababa sa sa mundo tungkol sa karamihan o minorya.

Hindi tayo bumubuo ng paghuhusga sa kung aling mga bagay sa inyo, pinaka mahal na mga panginoon; at nasisiyahan tayo na manalangin sa Diyos araw-araw na dadalhin niya tayong lahat sa pagkakaisa ng pananampalataya, katotohanan, pag-ibig sa kapwa, at kabanalan sa pamamagitan ni Jesucristo, ang ating trono ng biyaya at ang ating tagapamagitan lamang. Ngunit sa kung ano ang aming mga pag-aalala, ang pagdirikit sa iyong resolusyon (at hayaan ang bawat tapat na tao na maging hukom!) Ay kumikilos laban sa ating konsiyensya, hinahatulan ang isang doktrina na pinananatili natin upang maging Kristiyano, at binibigkas na dapat itong alisin sa ating mga estado, kung maaari naming gawin ito nang walang problema. Ito ay upang tanggihan ang ating Panginoong Jesu-Cristo, upang tanggihan ang kanyang banal na Salita, at sa gayon magbibigay sa kanya ng dahilan upang tanggihan tayo sa harap ng kanyang Ama, tulad ng nanganganib siya ... Dahil dito, ang mga pinakamahal na pinuno, mga tiyo, mga pinsan, at mga kaibigan, taimtim naming hinihiling sa iyo upang timbangin nang mabuti ang aming mga karaingan at ang aming mga motibo.

Ang salitang protestante, at ang protesta ay nagsimula dahil sa pag-uudyok ni Luther, ngunit ito ay pinalaki, at matagumpay na napatunayang ang relihiyosong kalayaan ay mula sa pagprotesta ng mga prinsipe Aleman, kung saan ang pangalang Protestante ay dumating. Samakatuwid, pinalalaki nito ang haba nito hanggang sa lampas pa kay Luther. Itinataguyod nito ang kalayaan ng budhi upang malayang pagsamba sa Diyos, hiwalay sa paghatol sa tao upang makialam kung saan ito ay hindi upang

mahulog. Upang maging sobra sa isang banal na lugar, magiging tulad ng ahas na sinakop nina Adan at Eva, na dumating sa pagitan ng alinman sa kanila at sa kanilang Diyos; maging sa pamamagitan ng banayad na panlilinlang o puwersa, ang prinsipyo ay pareho. Ang protesta ay tumatagal sa lahat na magpaparangal sa karapatan sa pananagutan ng indibidwal sa Diyos, sa itaas ng estado, at ang estado ay hindi dapat kumilos bilang lumang serpiyente sa mga bagay na hindi ito nabibilang. Samakatuwid, ang pagbibigay ng ebanghelyo upang maitakda ang nakatalagang tao na naglagay ng alitan sa pagitan ng ahas at Eba; at si Eva ay, sa pagsunod sa ebanghelyo, igalang ang Lumikha sa itaas ng nilalang, at hindi ang nilalang sa itaas ng Lumikha.

Kaya, ang kalayaan ng pagpili ay laging ibinibigay sa sangkatauhan ng Diyos upang gawin ang pagpili na gusto nila; gayon pa man walang anupaman ang sarili sa pagitan ng mga paksa ng langit at ng kanilang Diyos; Gayundin, pinanatili ng ebanghelyo ang mga claim nito sa kaluluwa ng isang indibidwal na maging paksa sa awtoridad ng Diyos muna, at anumang kapangyarihan ng nilalang, maging sa langit o lupa, pangalawa, hangga't ang pangalawang awtoridad ay hindi humingi upang magamit ang pasasalamat na ibinigay sa Diyos.

Ang mga claim na ito ay matatagpuan sa mga salita ng ebanghelyo:

“At ilalagay ko ang pagalit sa pagitan mo [ang ahas] at ang babae, at sa pagitan ng iyong binhi at ang kanyang binhi; ito ay magbubugbog ng iyong ulo, at iyong puputulin ang Kanyang sakong. ”

(Genesis 3:15)

Hindi mahalaga kung paano ito ginagawa ni Satanas, sa pamamagitan ng panlilinlang o puwersa, pinalalabas niya ang kanyang sarili sa pagitan ng kaluluwa at ng Diyos, na tila may awtoridad siyang gawin ito ...

Si Kristo, sa halamanan ay unang nagbigay ng ebanghelyo ng Kanyang pagdurusa, at ipinahayag ang Kanyang kapangyarihan upang paghiwalayin ang impluwensiya ng kaluluwa mula sa isa na gumamit ng lugar ng Diyos: partikular na ang ahas. Sa gayon si Kristo ay nagpapagalit ng repormasyon sa puso ng tao sa pamamagitan ng ebanghelyo. Siya ang Firestarter ng Protestantismo; na nagpoprotekta sa karapatan ng ahas (ang awtoridad ng isang nilalang) upang ilagay ang kanyang sarili sa pagitan ng Diyos at tao; ang Papasiya, na naniniwala sa sarili na may karapatan sa budhi, ay eksaktong ginawa ito; at ito ay muli ayon sa propesiya:

“At itatayo niya ang mga tolda ng kanyang palasyo sa pagitan ng mga dagat [ang mga tao] at ang maluwalhating banal na bundok; gayon ma’y matatapos niya, at walang makakatulong sa kaniya. “(Daniel 11:45)

Kung gayon ang Protestantismo ay isang walang hanggang prinsipyo ng pag-angkin ng Diyos sa kaluluwa; sa langit kasama ng mga anghel noong si Lucifer ay nagrerebelde, ito ang mga anghel. Ang tanawin na ito ay inilarawan sa digmaan sa langit; at higit pang nauugnay sa Kuwento ng Pagtubos, p.16, “Ang mga anghel na matapat at totoo ay naghangad na mapagkasundo ang makapangyarihang, mapanghimagsik na anghel na ito sa kalooban ng kanyang Lumikha. Sila ay nagbigay-katwiran sa gawa ng Diyos sa paghahatid ng karangalan kay Kristo, at sa

pamamagitan ng sapilitang pangangatuwiran ay hinahangad na kumbinsihin si Lucifer na ang hindi kakaunti na karangalan ay kanyang ngayon kaysa bago ipinahayag ng Ama ang karangalang ipinagkaloob Niya sa Kanyang Anak.

Hinahangad ni Eva na ihayag ang alituntuning ito nang ipaliwanag niya ang kanyang dahilan para sundin ang ipinahayag na utos ng Diyos na huwag kumain mula sa puno; at ang ebanghelyo na gumagawa ng mga tao na malaya at masunuring mga anak ng Diyos ay upang ipakita ang kanilang pagmamahal sa kanilang Lumikha sa itaas ng asawa, asawa, ina, ama, o anak (Lucas 14:26).

Ang banal na prinsipyo ng pag-ibig sa Diyos higit sa lahat, at paggalang sa Kanyang awtoridad (pagsunod sa Kanyang mga utos) ay muling binuhay sa pagbibigay ng ebanghelyo sa mga puso ni Luther, at ng mga Aleman na prinsipe, ngunit hindi ito maaaring itatakwil hangga't nananatili ang panahon, at ang tunay na ebanghelyo ay nananatili sa puso.

ANG PAG-AMPON NG ESTADOS UNIDOS SA PROTESTANTENG PRINSIPYO

Ito ang prinsipyong protestante kung saan itinayo ang Estados Unidos. Itinatago ng Konstitusyon ang kalayaan ng budhi, tulad ng ipinahayag sa unang susog, at binantayan ng panlabing-apat na susog.

Ang ika-1 ay nagdedeklara:

“Ang Kongreso ay hindi dapat gumawa ng batas na may kinalaman sa pagtatatag ng relihiyon, o nagbabawal sa malayang paggamit nito; o pagpapaikli ng kalayaan sa pagsasalita, o ng pindutin; o ang karapatan ng mamamayan ay mapayapa na magtipun-tipon, at magpetisyon sa Pamahalaan para sa isang pag-aalis ng mga karaingan ”

Ang ika-14 ay nagdedeklara:

“Walang Estado ang dapat gumawa o magpatupad ng anumang batas na magpapasuko sa mga pribilehiyo o mga imyunidad ng mga mamamayan ng Estados Unidos; o hindi dapat pahintulutan ng anumang Estado ang sinumang tao ng buhay, kalayaan, o ari-arian, nang walang angkop na proseso ng batas; o tanggihan sa sinumang tao sa loob ng hurisdiksyon nito ang pantay na proteksyon ng mga batas. ”

Ipinasiya ng mga hukom ng korte na ang proteksyon ng budhi at karapatang sumamba ay protektado sa ilalim ng unang susog, at iyon ay “mga imyunidad ng mga mamamayan ng Estados Unidos.” Para sa madaling pagsangguni, hihilingin ko ang dalawang gayong mga halimbawa:

Katarungan Owen Roberts, sa *Cantwell v. Connecticut* , 310 US 296 (1940) ay nagsabi na: ” **Ang konstitusyunal na pagsugpo ng batas sa paksa ng relihiyon ay may double aspeto. Sa isang banda, ito ay pumipigil sa pamimilit sa pamamagitan ng batas ng pagtanggap ng anumang kredo o ng pagsasanay ng anumang anyo ng pagsamba. Ang kalayaan ng budhi at kalayaan na sumunod sa gayong relihiyosong organisasyon o anyo ng pagsamba gaya ng maaaring piliin ng indibidwal ay hindi maaaring paghigpitan ng batas. Sa kabilang banda, pinangangalagaan nito ang libreng paggamit ng napiling anyo ng relihiyon. Kaya ang pag-amyenda ay sumasaklaw sa dalawang konsepto, -dapat na paniwalaan at kalayaan na kumilos. ”**

Ang Katarungan John Paul Steves, sa *Wallace v. Jaffree*, 472 US 38 (1985) ay nagsabi na: ” **Ang Unang Pagbabago ay pinagtibay upang bawasan ang kapangyarihan ng Kongreso upang makagambala sa kalayaan ng indibidwal na maniwala, sumamba, at magpahayag ng kanyang sarili alinsunod sa ang mga dikta ng kanyang sariling budhi , at ang Ika-labing-apat na Susog ay nagpataw ng parehong mga limitasyon ng substantibo sa kapangyarihan ng mga Estado upang magparehistro. Ang kalayaan ng indibidwal na pumili ng kanyang sariling kredo ay ang kabaligtaran ng kanyang karapatan na pigilin ang pagtanggap sa kredo na itinatag ng karamihan. Bukod dito, ang indibidwal na kalayaan**

ng budhi na protektado ng Unang Susog ay tumatanggap ng karapatang pumili ng anumang relihiyosong pananampalataya o wala. “

Ang Estados Unidos ay itinayo sa mga prinsipyo ng budhi, at ito ay malinaw. Ang layunin ng pagsuplay ng budhi mula sa ipinag-uutos na pagsamba ng Papal beast, at pag-usbong ng katuparan ng puso, na kung saan ay upang magbigay ng angkop na pagsumite sa Diyos sa mga nagkukulang na opinyon ng bumagsak na tao, ay malinaw. Si George Washington noong 1789, sa isang liham sa United Baptist Chamber of Virginia, ay nagsabi:

“Kung maisip ko na ang pangkalahatang gobyerno ay maaring ipagpatuloy upang maibigay ang kalayaan ng budhi na walang katiyakan, humingi ako sa iyo ay hikayatin, na walang sinuman ang magiging mas masigasig kaysa sa aking sarili upang magtatag ng mabisang mga hadlang laban sa mga horrors ng espirituwal na paniniil, at bawat uri ng pag-uusig sa relihiyon. ”

Ang Iglesia at Estado sa kasalukuyang lupa ay ginawa upang maging hiwalay. Kung saan ang langit ay hindi, ang simbahan ay hindi.

Sinabi ng founding father na si John Adams sa isang liham na apat na taon bago pa nagawa ang Konstitusyon, ang hangad na magkaroon nito: “Dapat nating simulan ang pagtataguyod ng konsensiya. Kapag ang lahat ng mga tao sa lahat ng relihiyon ay magtatamasa ng pantay na kalayaan, ari-arian, at pantay na pagkakataon para sa mga parangal at kapangyarihan na maaari naming asahan na ang mga pagpapabuti ay gagawin sa karakter ng

tao at ng estado ng lipunan. " *Letter to Dr. Price, Abril 8, 1785*

Ang isa pang drafter ng Saligang-Batas at isang maagang kataas-taasang hukuman hustisya, Oliver Ellsworth, ay nagsabi ng mga sumusunod: "Sa ating bansa bawat tao ay may karapatang sumamba sa Diyos sa paraang iyon na pinaka-kaayaaya sa kanyang budhi. Kung siya ay isang mahusay at mapagpayapa na tao ay hindi siya mananagot sa mga parusa o incapacities dahil sa kanyang mga relihiyosong sentimento; o sa ibang salita, siya ay hindi napapailalim sa pag-uusig. Ngunit sa iba pang mga bahagi ng mundo, ito ay naging, at pa rin ay, malayo naiiba. Ang mga sistema ng error sa relihiyon ay pinagtibay, sa panahon ng kamangmangan. Ito ay ang interes ng mga malupit na hari, mga papa, at mga prelado, upang mapanatili ang mga pagkakamaling ito. Nang ang mga ulap ng kamangmangan ay nagsimulang maglaho, at ang mga tao ay lumaki pa nang napaliwanagan, walang iba pang paraan upang maiwasan ang mga ito sa pagkakamali, kundi upang ipagbawal ang pagbabago sa kanilang mga opinyon sa relihiyon sa pamamagitan ng matinding paguusig na mga batas.

ANG PAGTIWALAG SA PROTESTA

Kung gayon, ano ang ibig sabihin nito na itakwil ang protesta? Ito ay nangangahulugang magkano ang bawat paraan. Ang ibig sabihin nito ay ang pagtatapos ng kalayaan ng budhi, ng indibidwal na pananagutan ng kaluluwa sa mga claim ng Diyos. Binibigyang-katwiran nito ang pagkilos ni Lucifer upang mamagitan sa sarili, at hinahatulan ang gawa ng mga anghel. Binibigyang-katwiran nito ang papa mga pag-angkin ng awtoridad, at hinahatulan si Luther at ang mga prinsipe ng protestante. Pinaghihina nito ang mahigpit na pagsunod sa Salita ng Diyos sa itaas ng salita ng mga tao lamang o mga demonyo; na walang maaaring masabi laban sa kasamaan ngunit dapat itong magdusa sa mga denunciations, pagbabanta, at pag-uusig. Upang ibuod, ito ay nangangahulugan ng isang pagtatapos sa ebanghelyo, na kung saan ay isang

paghahayag ng awtoridad ng Diyos, kapangyarihan, katuwiran, awa, pag-ibig, at kalooban. Isang pagtatapos sa ebanghelyo sa mga puso ng mga nagpapahayag ng gayong mensahe; isang wakas sa kalayaang ipahayag ang ebanghelyo; isang pagtatapos sa mga buhay na sumusunod sa ebanghelyo.

Noong Enero 2014, ipinahayag ng isang obispo ng Anglican sa pangalan ni Tony Palmer ang isang mensahe na gagawin ang mismong bagay na iyon. Nagpadala si Palmer ng isang

espesyalmensahe sa Charismatic Evangelical Leadership Conference na naka-host sa kilalang kasaganaan Evangelist at Pentecostal na lider na Kenneth Copeland. Bago ang mensahe, ipinahayag ni Copeland, “Mag-uusap ka tungkol ngayong gabi para sa isang oras ng

looooong!” At ipinakilala ang Palmer sa entablado. Siya ay isang ecumenical bridgebuilder sa gitna ng mga simbahang Katoliko at Protestante na naghahangad na magkaisa sa kanila sa pangkaraniwang dahilan at pananampalataya, na nagtatapos sa paghihiwalay na umiiral sa pagitan nila; at malapit na nakahanay sa kilusang Charismatic Pentecostal, at isa ring kaibigan ni Pope Francis. Ang Amerika sa hula ng Biblia ay kinakatawan bilang pagkakaroon ng kapangyarihan tulad ng kordero sa dalawang sungay nito: ang Konstitusyon (Republika) at ang Pahayag ng Kalayaan (Protestante). Gayon pa man ay ipagkanulo ang mga maiinit na katangian at “magsalita bilang isang dragon”. Ang isang angkop na paglalarawan ng propesyon tulad ng tupa ng isang Kristiyano na nagtataguyod ng mga bagay na salungat sa mga prinsipyo ng Kristiyanismo; sa kasong ito, Protestantismo.

Upang tapusin ang paghihiwalay na umiiral sa pagitan ng Protestante Iglesia at ang Iglesia Katoliko ay nangangahulugang isang paghihiwalay mula sa Diyos, at isang pag-apruba (o hindi bababa sa makatwirang pagpaparaya) ng mga

bagay na pinaniniwalaan ng Papacy. Ang isa sa mga pangunahing paniniwala ng Papamana ay ang doktrina ng temporal na kapangyarihan; na nangangahulugan na ang kaharian ng Diyos ay itinatag sa lupa nang muling mabuhay si Cristo, at ang trono ay ibinigay para kay Pedro at sa kanyang mga kahalili upang sakupin; kaya ang Pope ay may awtoridad sa mga hari ng mundong ito. Sa halip na ang iglesia ng Roma ay pinatutunayan ang mga salita ni Cristo, "Ang Aking Kaharian ay hindi sa mundong ito ...", mas gugustuhin niya ang alok ng isa na gumamit ng awtoridad ng mundong ito sa pamamagitan ng panlilinlang, at hinahangad na tanggapin ni Jesus ang trono ng daigdig na ito bilang Sa kanyang sarili.

Saan napanalunan ni Cristo, nabigo ang Roma. Ang pagpapalaganap ni Satanas ay ipinakita sa Papasyang nag-ehersisyo ang makalupang kapangyarihan ng pulitika at nagpapatupad ng puwersa, sa halip na ang makalangit na kapangyarihan ng tunay na pagbabalik-loob ng puso at malayang pagsuko ng puso sa isang Diyos ng pag-ibig; hinawakan nito ang tabak ng mga hari sa lupa, sa halip na ang tabak ng Espiritu ng Diyos, na siyang Salita ng Diyos. Sa gayon, laban sa Espiritu ng Protestantismo, kung saan ang budhi ay bihag sa Diyos at hindi mga tao, at nagpapakita ng kalayaan sa relihiyon palagi. Maaari bang magtapos ang isang tagapagtaguyod sa paghihiwalay, o upang sumali sa kanilang sarili sa ganoong simbahan, na hindi rin sinasabi na ang protesta ng paggalang sa Lumikha sa itaas ng nilalang ay tapos na? Upang itakwil ang protesta ay itakwil ang mga prinsipyo kung saan ginawa ang protesta.

Palmer, na may ganitong mensahe. Sa kumperensya ng Charismatic, kung saan madalas ang isa pang espiritu ay nagpapakita mismo sa ilalim ng pagsasalita ng maliwanag at walang kabuluhan na mga babblings, ipinahayag niya nang eksakto kung ano ang propesyon ng hayop na tulad ng tupa. Ang tupa na tulad ng tupa "ay gumagawa ng mga dakilang himala,

kaya't pinaiubog niya ang apoy mula sa langit sa lupa sa paningin ng mga tao, At dinaya ang mga nananahan sa lupa sa pamamagitan ng mga pamamaraan ng mga himalang iyon na may kapangyarihan siyang gawin sa paningin ang hayop. "Ginagawa ang mga himala sa paningin ng Papacy; ang peke na gawaing kilalang Kristiyano ay tiyak na Pentecostalismo, at ang apoy na bumababa mula sa langit ay ang napaka hatol na nahulog sa mga nakakilala sa pagkakakilanlan ni Elias bilang isang tao ng Diyos. Sa gayon, ang mga huwad na propeta ay nilinlang at sinasabing si Elias, at tumawag sa apoy sa sinumang sumasalungat sa paghahabol na iyon. Dumating si Tony Palmer sa kumperensyang iyon na nagpapahayag nito bilang kanyang pagkakakilanlan. "Dumating ako sa iyo, sa mga taong ito ng pagpupulong sa ministryo sa Espiritu at kapangyarihan ni Elias. Kung titingnan mo nang mabuti, ang gawain ni Elias ay upang buksan ang mga puso ng mga ama sa mga bata at mga anak sa mga ama, upang maghanda ng mga tao para sa pagparito ng Panginoon. "

Tiyak na ang lahat ay sumasang-ayon, ang naturang claim ay nangangailangan ng pansin ng mga tao. Ano ang ipinahayag ni Palmer upang ipahayag? Dumating siya upang idedeklara na ang mga anak ng kilusang protestante ay muling makakasama sa mga ama ng Papa. Ipinahayag niya: "ang protesta ay tapos na ...", binabanggit ang "diabolic" [literal na mapangwasak sa Latin] dibisyon na dulot ni Luther sa paghati sa simbahang Katoliko, na humahantong sa maraming iba pang mga simbahan, bilang pinagmumulan ng kontrobersiya. Ang pagsalungat sa kanyang sarili, sumang-ayon siya sa argumento ni Luther na ang kaligtasan ay sa pamamagitan ng pananampalataya; samantalang ang iglesya Katoliko na hiniling ni Luther na talikuran ang protesta (kaya pinipigilan ang Espiritu ng Ebanghelyo ay nagniningning sa kanyang puso), o kaya'y ipagpawalang-saysay, na wala nang pagpipilian ngunit para sa higit pang mga simbahan na lumabas habang pinag-aaralan nila ang Biblia nang masigasig para sa liwanag na nagniningning maliwanag sa malalim na Papal kadiliman.

Ang Lutheran World Federation noong 1999 ay nilagdaan ang

isang dokumento sa Simbahang Katoliko na sumasang-ayon sa doktrina ng pagbibigay-katwiran sa pamamagitan ng pananampalataya; kaya ipinahayag ni Palmer na matagumpay, “wala nang protesta ... mga kapatid, ang pagtutol ni Luther ay tapos na. Ay iyo? ... kung wala nang protesta, papaanong may isang Protestante na simbahan? Siguro kami ay mga Katoliko na muli ... “Ang argumentong ginamit ni Palmer ay upang isantabi ang mga pagkakaiba na kanilang gaganapin, at upang sumang-ayon na magkakaisa kay Jesus anuman ang katotohanan; subalit hindi katulad ni Elijah, walang tawag na magsisisi sa apostasiya at pagsamba ni Baal na ipinagkaloob ng Israel, kundi isang tawag na magsisi mula sa mga nanindigan para sa ebanghelyo, at sumama sa mga sumasamba sa mga Baalim.

Ito ang nakakatakot na pekeng mensahe ni Elias na ipinahayag niya. Siya rin ay isang ambasadador sa Charismatics “sa paningin ng hayop”, na naghahatid ng mensahe ng video mula kay Pope Francis na hinarap sa mga lider na kumakatawan sa daan-daang libong Charismatic Evangelicals. Ang ginawa niya ay ngunit isang sisidlan para sa mga pangyayari na susunod. Ang kanyang mensahe ay hindi magtatapos sa kanyang sarili, ngunit magpapadala ng mga alon sa buong ipinag-uutos na Protestante mundo at tuparin ang isang huwad na muling pagbabangon at

pagkakasundo sa “Mga ama” ng iglesia ng Roma, at iproklama ng maraming mga lider ng Charismatic, at mula sa kanila, sa lahat ng mga denominational church, na sa dakong huli ay magkakaroon ng ganap na pakikipag-ugnayan sa Roman Catholic Papacy. Sa pamamagitan

ng pahayag na ito, ang babaeng patutot ng Apocalipsis 17, na uminom ng pakikiapid at dugo ng mga banal dahil sa kanyang doktrina na katiwalian at pagpapalagay ng karapatang mag-ehersisyo ang kapangyarihan ng estado, ay ngayon upang makipagkasundo sa kanyang mga anak na babae. Gaano kahalaga ang isang mensahe! Bilang resulta, si Kenneth Copeland, isa sa

nangungunang mga lider ng karismatiko ng kanyang kilusan, na naitala sa tulong ni Tony Palmer isang mensahe na ibalik sa Pope Francis. Sa loob nito, sinabi niya “Mahal kong ginoo ... naniniwala kami sa Diyos sa iyo ... lahat ng mga lider na ito ay kumakatawan sa literal na libu-libong tao ...”. Copeland summarizing ang mensahe sa conference ng pamumuno, ipinahayag: “” Ang langit ay nanginginig dahil sa ito ... Alam mo kung ano ang nakapagtataka sa akin? Nang pumasok kami sa ministeryo 47 taon na ang nakalilipas, imposible ito. ”

Upang itakwil ang protesta ay ang katarungan ng mga kasamaan na dating umiiral. Ito ay upang pasiglahin ang hindi pagpayag ng Papamana; ito ay upang makiisa ang mga Protestante sa kanyang mga gawa; ito ay upang itakwil ang mga kalayaan ng Estados Unidos; gaya ng nasusulat, “Hindi ba ninyo nalalaman na ang inyong mga katawan ay mga kasapi ni Cristo? kukunin ko nga ba ang mga miyembro ni Cristo, at gawin silang mga miyembro ng isang patutot? (Galacia 6:15) Gayunman, kinuha ng mga iglesya ang mga miyembro ng iglesya, at ipinagbili ang mga ito sa kamay ng kanyang patutot, upang uminom ng kopa ng pakikipag-isa ng kanyang kasamaan; upang makibahagi sa kanyang mga gawa.

Hindi nagtagal, noong Hunyo 24, 2014, isang pulong ay inayos ni Palmer sa Papa. Dumalo sa isang tao ang pinakamalaking kinatawan ng mga opisyal ng kilusang Evangelical at Charismatic. Ang pitong lalaki ay kumakatawan sa mahigit 800,000,000 na nag-aangking mga Kristiyano mula sa lahat ng mga denominasyon ng mundo, kabilang ang mga Adventist na Seventh-day na bahagi ng World Evangelical Alliance. Kabilang ang mga Katoliko, ang kabuuang mga tao na kinakatawan sa 8 na indibidwal ay 2,000,000,000 katao.

Naglalaman ito ng 7 kilalang mga evangelical leader na dumalo sa Vatican upang ma-grab ang ahold ng paganized Christ of the

Papacy; “Isa pang Jesus” (2 Corinto 11: 1-4) kaysa kay Jesus ng Biblia. Sa gayo’y tinutupad ang talata: “At sa araw na yaon ay kukuha ang isang babae ng pitong babae, na sasabihin, Kami ay magsisikain ng aming sariling tinapay (doktrina), at magsusuot ng aming sariling kasuotan (mga iglesia): tawagin lamang kami sa iyong pangalan, alisin mo ang aming kadustaan. “(Isaias 4: 1)

Sa tunay na Jesus, ito ay kukuha ng Kanyang pangalan sa kanilang sarili sa isang walang kabuluhang propesyon; Hindi niya maaaring tanggapin sa mga korte ng langit ang sinumang walang Kanyang katuwiran sa kanila, at hindi nakikibahagi sa Kanyang tinapay ng paglalaan, na siyang katotohanan mula sa langit. Ang mga babaeng ito ay sinasagisag ng mga kinatawan ng simbahan, pitong pagiging perpektong bilang, na hiniling na hilingin si Hesus na gawin ang eksaktong ito. Ngunit isa lamang si Jesus na maaaring tanggapin ang gayong pag-aangkin; isang huwad na Espiritu ni Elijah na humahantong sa isang pekeng Kristo, na sumisira sa kalayaan sa relihiyon, at nais ang kaharian ng mundong ito. Ang Jesus na ito ay walang mas mababa kaysa sa lumang serpiyente na nilinlang kay Eva. Gayunpaman, ang mga kababaihang ito ay nilinlang, at hinawakan si Jesus ng Papamana.

Ang kinatawan ng mga lalaki ay sina Kenneth Copeland, James Robison, John Arnott, ang tatlong nangungunang kalalakihan ng World Evangelical Alliance, Geoff Tunncliffe, Thomas Schirrmacher, at Brian Stiller, at Tony Palmer. Ito ay isang tatlong oras na pagpupulong, 6 beses na mas mahaba kaysa sa tipikal na pagpupulong sa Pope, diin kung gaano karaming halaga ang inilagay ng kasalukuyang Pope sa kaganapang ito. Ang lahat ng ito ay naroroon upang maibalik ang daan para sa pagpapakita ng mensahe na ang protesta ay tapos na, at ang pagkakasundo sa nakikitang pagkakaisa ng kanilang

pananampalataya ay maaaring magsimulang maganap.

THE WINDS OF CHANGE

Tinawag ni Tony Palmer ang dibisyon ng Luther na “espirituwal na rasismo”, na pinatotohanan ni Copeland, at sinabi na ang sagot ay “buwagin ang batas na nagpapalakas nito.” Kung napagtanto nila na ang batas ay kalayaan ng budhi, kung napagtanto nila na ang batas ng ang Saligang-Batas ng Estados Unidos, magkakaiba ba ang kanilang mga damdamin? Ilang linggo lamang matapos ang pulong na ito na dalawang panayam sa kanya ang naganap. Ang isa sa anak ni James Robison, na nagtanong sa mga pananaw ni Palmer sa pagiging Papacy bilang “ang hayop ng Apocalipsis” habang tinawag ito ng ilan, at ang iba pang mula sa mga host ng Radyo ng Seventh-day Adventist, na nagtanong sa kanya, ngunit hindi pinag-aralan ang kahalagahan ng pagtingin ang bagay na ito ay tunay na, kaya pinalalakad ni Palmer ang kanyang paniniwala at inilipat, na may mahalagang pagkakataon na ibahagi ang katotohanan na nawala at ang pakikipanayam na kakaiba na nawawala mula sa mga rekord ng istasyon. upang

buksan ang mga mata ni Palmer sa likas na katangian ng kanyang ginagawa, gayon pa man ay ginamit ni Satanas si Palmer para sa gawaing ito, at siya na “may kapangyarihan ng kamatayan” ang nagdala kay Palmer sa isang aksidente sa motorsiklo kung

saan siya namatay pagkaraan lamang ng isang linggo. Ito ay nagsilbi lamang upang mapasigla ang mga kilalang ministro na nakarinig at naniwala sa mensaheng ipinahayag niya, upang isulong ang dahilan nito.

Nagsalita si Kenneth Copeland sa isa sa kanyang mga kumperensya tungkol sa pagpupulong sa Papacy, na sinasabing nagsimula ang kapangyarihan ng paggawa ng himala sa Vatican sa panalangin ng isang papa. Ang Pope, na nanalangin at sumamba sa Banal na Espiritu, ay humihiling ng isang bagong pentecost,

kung saan walang tiyak na utos na manalangin o sumamba sa Espiritu. Sinasabi na ang espiritung ito na ibinuhos sa Pentecostal Protestants ay upang dalhin ang proseso ng pagkakaisa sa gitna ng mga Katoliko at mga Protestante; upang baligtarin ang protesta.

Kasunod ng kursong ito, ang mas mahalagang mga kaganapan ay dapat mangyari mula sa parehong ugat ng espiritu ng antikristo. Sinabihan tayo sa Papal na hayop na ito ay isang sugat na nakamamatay (Apo 13: 3); na nagsasalita ng pagkawala ng awtoridad sa mga ahensya ng namamahala sa mundo. Nagsimula ito sa Protest ng mga prinsipal, na nagbukas ng daan para sa relihiyosong kalayaan, at sa Estados Unidos, at natapos sa pangkalahatan ni Napoleon, si Berthier, na bihag sa Pope noong 1798. Kaya ang pagkakaisa ng Protestante at kalayaan sa relihiyon ay nagkakaisa; upang itakwil ang isa ay nangangahulugan na ang pag-aalis ng iba, at ito ay nangangahulugan na ang pagpapagaling ng nakamamatay na sugat ang Papasyang napapanatili, kapwa sa relihiyon at pamulitka. Ang pagpupulong ng Lutherans sa 499 anibersaryo ng pagprotesta kay Luther sa Pope Francis upang pumasok sa proseso ng pag-alis sa likod ng kanilang mga dating dibisyon at pagtawag ng pagtatapos sa protesta, ay isang mahalagang kaganapan. Sa pagsasalita ng “sugat” na ito, tinawag si Pope Francis na “dahil sa sugat na ito sa katawan ni Cristo na gumaling. Ito ang layunin ng aming mga ekumenikong pagsisikap, na nais naming isulong, sa pamamagitan din ng pagpapabago sa aming pangako sa teolohiko na pag-uusap. “Sa katulad na pananalita, ang Papa, nang ipahayag ang isang” jubilee “sa 2015-2016, at binuksan ang” mga pintuan ng awa “Upang anyayahan ang lahat na pumasok sa simbahan upang makahanap ng awa mula sa kanila, sinabi niya na ginawa niya ito dahil” ito ay isang kanais-nais na oras upang pagalingin sugat, “ayon sa Estados Unidos Conference ng mga Katoliko Obispo. Ang taon ay nagsimula Disyembre 8, 2015 at natapos Nobyembre 20. Sa pagsasalita ng “sugat” na ito, tinawag si Pope Francis na “dahil sa sugat na ito sa katawan ni Cristo na gumaling. Ito

ang layunin ng aming mga ekumenikong pagsisikap, na nais naming isulong, sa pamamagitan din ng pagpapabago sa aming pangako sa teolohiko na pag-uusap. “Sa katulad na pananalita, ang Papa, nang ipahayag ang isang” jubilee “sa 2015-2016, at binuksan ang” mga pintuan ng awa “Upang anyayahan ang lahat na pumasok sa simbahan upang makahanap ng awa mula sa kanila, sinabi niya na ginawa niya ito dahil” ito ay isang kanais-nais na oras upang pagalingin sugat, “ayon sa Estados Unidos Conference ng mga Katoliko Obispo. Ang taon ay nagsimula Disyembre 8, 2015 at natapos Nobyembre 20. Sa pagsasalita ng “sugat” na ito, tinawag si Pope Francis na “dahil sa sugat na ito sa katawan ni Cristo na gumaling. Ito ang layunin ng aming mga ekumenikong pagsisikap, na nais naming isulong, sa pamamagitan din ng pagpapabago sa aming pangako sa teolohiko na pag-uusap. “Sa katulad na pananalita, ang Papa, nang ipahayag ang isang” jubilee “sa 2015-2016, at binuksan ang” mga pintuan ng awa “Upang anyayahan ang lahat na pumasok sa simbahan upang makahanap ng awa mula sa kanila, sinabi niya na ginawa niya ito dahil” isang kanais-nais na oras upang pagalingin ang mga sugat, “ayon sa Estados Unidos Conference of Catholic Bishops. Ang taon ay nagsimula Disyembre 8, 2015 at natapos Nobyembre 20. at binuksan ang “mga pintuan ng awa” upang anyayahan ang lahat na pumasok sa simbahan upang makahanap ng awa mula sa kanila, sinabi niya na ginawa niya ito dahil “ito ay isang kanais-nais na oras upang pagalingin ang mga sugat,” ayon sa Estados Unidos Conference of Catholic Bishops. Ang taon ay nagsimula Disyembre 8, 2015 at natapos Nobyembre 20. at binuksan ang “mga pintuan ng awa” upang anyayahan ang lahat na pumasok sa simbahan upang makahanap ng awa mula sa kanila, sinabi niya na ginawa niya ito dahil “ito ay isang kanais-nais na oras upang pagalingin ang mga sugat,” ayon sa Estados Unidos Conference of Catholic Bishops. Ang taon ay nagsimula Disyembre 8, 2015 at natapos Nobyembre 20.

NATIONAL APOSTASY

Sinabihan tayo na ang mga tupa na tulad ng isang tupa ng Estados Unidos ay “magsasalita bilang isang dragon”. Sinabi ni

Kristo na ito ay “mula sa kasaganaan ng puso, ang bibig ay nagsasalita.” Ang puso ng Estados Unidos ay nasa Washington, DC kung saan ang lahat ng ito ay pambatasan ng sangay; literal na kilala sa buong Estados Unidos bilang “ang puso ng bansa”. Ito ay mula sa Washington, DC na ang tinig na ito ay makikita.

Samakatuwid, na sa parehong panahon na ang mga Ebanghelikal na lider ay nakikita sa Vatican, ang isang malapit na kasama ng Copeland,

Tunay, ang mga hukbo ay nagtitipon para sa labanan ng Armageddon.

Rodney Howard-Browne, ay nanawagan para sa Amerika na bumalik sa Diyos sa Washington, DC's Constitution Hall, isa sa pinakamalapit na gusali sa White House at Congressional Building. Sa mga pagpupulong, maraming mga pulitiko ang pormal na nagsalita tungkol sa misyon ni Howard-browne, at ang ilang kilalang mga miyembro ng Evangelical / Charismatic ay nagsalita sa pangyayari sa sinabi nila ay ang Espiritu ni Elias, upang tawagin ang bansa na bumalik sa Diyos. Sinabi ni Howard-Brown na ang kaganapan ay “sindiha ang apoy sa tiyan ng hayop ...”; napagtanto ba niya na ito ang hayop sa Amerika na bumababa ng apoy mula sa langit sa paningin ng mga tao? Sinabi niya na “ibalik si Jesus sa gobyerno” na gaganapin ang mga pagpupulong na ito; gayon pa man ito, tulad ng naitala na natin sa nakaraan, ay hindi ang Jesus ng Biblia na gustong maging sa mga pamahalaan ng mundong ito. Ang parehong sentimento ay ipinahayag ng mga Hudyo na nagnanais na gawing hari si Cristo bago ang oras, hindi nakilala ang Kanyang tunay

na misyon; kaya ang parehong error na hawak ng iglesya Katoliko na ang kaharian ng Diyos ay sa kasalukuyan sa lupa ay higit sa lahat gaganapin sa mga Charismatic na komunidad na grabbing seriyosong upang magbigay ng pampulitikang impluwensiya at kapangyarihan. Sa wakas, sa pulong, tinawag niya ang “paghihiwalay ng simbahan at estado” “isang pangkat ng basura”; ang lahat ng ito ay ipinahayag sa pamamagitan ng mga nangungunang Karismatika sa pinakamahalagang puso, kung saan itinayo ang pang-alaala ng Republika ng Konstitusyon. sa pulong, tinawag niya ang “paghihiwalay ng simbahan at estado” “isang bungkos ng basura”; ang lahat ng ito ay ipinahayag sa pamamagitan ng mga nangungunang Karismatika sa pinakamahalagang puso, kung saan itinayo ang pang-alaala ng Republika ng Konstitusyon. sa pulong, tinawag niya ang “paghihiwalay ng simbahan at estado” “isang bungkos ng basura”; ang lahat ng ito ay ipinahayag sa pamamagitan ng mga nangungunang Karismatika sa pinakamahalagang puso, kung saan itinayo ang pang-alaala ng Republika ng Konstitusyon.

Nakatayo kung saan hindi niya nararapat ...

Bukod pa rito, sa Washington, DC, sa Araw ng pagbabayad ng panahon sa kalendaryo ng Diyos, ang “araw ng paghatol”, na nahulog noong ika-24 ng Setyembre, 2015, ang Jesuit Pope Francis, ang pinakapangunahing simbolo laban sa Konstitusyon, ay nagsalita sa isang joint-meeting sa Senado at House of Congress, ang legislative branch ng Estados Unidos. Ang papamana, ang simbolo ng pagkawasak, apostasiya, at pag-aalis

ng presensya ng Diyos, ay tinanggap ng mga matatalik na lalaki na tinatanggap ang kanyang mensahe sa mga Amerikano, na kinakatawan ng lahat ng mga nangungunang pulitiko ng bawat Estado. Kaya ito ay isang simbolo ng paghatol ng Diyos; na ang panahon ng pambansang pagtalikod sa katotohanan ay hinog na ngayon. Ang tagapagsalita ng House na nag-imbiba ng Pope ay nagsabi na inanyayahan niya ang mga nakaraang papa sa huling 20 taon, ngunit lamang ang Jesuit Pope na sumang-ayon. Tulad ng pagpapaalam sa tinig ng babala, si John Adams, ang ikalawang pangulo ng Estados Unidos, ay nagsabing “Hindi ko gusto ang huli na muling pagkabuhay ng mga Heswita ... Kung ang sinumang kongregasyon ng mga tao ay maaaring makamit ang walang hanggang pagkapahamak sa mundo at sa impiyerno ... ito ang kumpanyang ito ni Loyola. Gayunpaman, ang aming sistema ay dapat magbigay sa kanila ng isang pagpapakupkop laban; ngunit kung hindi nila ilagay ang kadalisan ng aming mga halalan sa isang malubhang pagsubok, ito ay isang kamangha-mangha. “Higit pang sinabi ni Heneral Lafayette, na nagkakaisa sa gawain kay Thomas Jefferson ng pagsulat ng isang Konstitusyon na Deklarasyon ng mga karapatan ng tao para sa France ,: “Ito ay aking opinyon na kung ang mga kalayaan ng bansang ito – ang Estados Unidos ng Amerika – ay nawasak, ito ay sa pamamagitan ng kapitaganan ng mga pari ng Katoliko Romano Katoliko, sapagkat sila ang pinaka-tuso, mapanganib na mga kaaway sa sibil at kalayaan sa relihiyon. ” Sinabi ng “Hindi ko gusto ang huli na muling pagkabuhay ng mga Heswita ... Kung sakaling ang anumang kongregasyon ng mga tao ay maaaring makamit ang walang hanggang kapahamakan sa lupa at sa impiyerno ... ito ang kumpanyang ito ng Loyola. Gayunpaman, ang aming sistema ay dapat magbigay sa kanila ng isang pagpapakupkop laban; ngunit kung hindi nila ilagay ang kadalisan ng aming mga halalan sa isang malubhang pagsubok, ito ay isang kamangha-mangha. “Higit pang sinabi ni Heneral Lafayette, na nagkakaisa sa gawain kay Thomas Jefferson ng pagsulat ng isang Konstitusyon na Deklarasyon ng mga karapatan ng tao para sa France ,: “Ito ay aking opinyon na kung ang mga kalayaan ng bansang ito – ang Estados Unidos ng Amerika – ay nawasak, ito ay sa pamamagitan

ng kapitaganan ng mga pari ng Katoliko Romano Katoliko, sapagkat sila ang pinaka-tuso, mapanganib na mga kaaway sa sibil at kalayaan sa relihiyon. ” Sinabi ng “Hindi ko gusto ang huli na muling pagkabuhay ng mga Heswita ... Kung sakaling ang anumang kongregasyon ng mga tao ay maaaring makamit ang walang hanggang kapahamakan sa lupa at sa impiyerno ... ito ang kumpanyang ito ng Loyola. Gayunpaman, ang aming sistema ay dapat magbigay sa kanila ng isang pagpapakupkop laban; ngunit kung hindi nila ilagay ang kadalisan ng aming mga halalan sa isang malubhang pagsubok, ito ay isang kamangha-mangha. “Higit pang sinabi ni Heneral Lafayette, na nagkakaisa sa gawain kay Thomas Jefferson ng pagsulat ng isang Konstitusyon na Deklarasyon ng mga karapatan ng tao para sa France ,: “Ito ay aking opinyon na kung ang mga kalayaan ng bansang ito – ang Estados Unidos ng Amerika – ay nawasak, ito ay sa pamamagitan ng kapitaganan ng mga pari ng Katoliko Romano Katoliko, sapagkat sila ang pinaka-tuso, mapanganib na mga kaaway sa sibil at kalayaan sa relihiyon. ” Kung may anumang kongregasyon ng mga tao ay maaaring merito ang walang hanggang pagkapahamak sa lupa at sa impiyerno ... ito ang kumpanyang ito ni Loyola. Gayunpaman, ang aming sistema ay dapat magbigay sa kanila ng isang pagpapakupkop laban; ngunit kung hindi nila ilagay ang kadalisan ng aming mga halalan sa isang malubhang pagsubok, ito ay isang kamangha-mangha. “Higit pang sinabi ni Heneral Lafayette, na nagkakaisa sa gawain kay Thomas Jefferson ng pagsulat ng isang Konstitusyon na Deklarasyon ng mga karapatan ng tao para sa France ,: “Ito ay aking opinyon na kung ang mga kalayaan ng bansang ito – ang Estados Unidos ng Amerika – ay nawasak, ito ay sa pamamagitan ng kapitaganan ng mga pari ng Katoliko Romano Katoliko, sapagkat sila ang pinaka-tuso, mapanganib na mga kaaway sa sibil at kalayaan sa relihiyon. ” Kung may anumang kongregasyon ng mga tao ay maaaring merito ang walang hanggang pagkapahamak sa lupa at sa impiyerno ... ito ang kumpanyang ito ni Loyola. Gayunpaman, ang aming sistema ay dapat magbigay sa kanila ng isang pagpapakupkop laban; ngunit kung hindi nila ilagay ang kadalisan ng aming mga halalan sa isang malubhang pagsubok,

ito ay isang kamangha-mangha. “Higit pang sinabi ni Heneral Lafayette, na nagkakaisa sa gawain kay Thomas Jefferson ng pagsulat ng isang Konstitusyon na Deklarasyon ng mga karapatan ng tao para sa France ,: “Ito ay aking opinyon na kung ang mga kalayaan ng bansang ito – ang Estados Unidos ng Amerika – ay nawasak, ito ay sa pamamagitan ng kapitaganan ng mga pari ng Katoliko Romano Katoliko, sapagkat sila ang pinaka-tuso, mapanganib na mga kaaway sa sibil at kalayaan sa relihiyon. ”

Na ang Diyos ay mercifully pinananatiling back ang mga papa mula sa pagsasalita sa gitna ng bansa hanggang sa panahon ng pambansang pagtalikod sa katotohanan ay ripen ay nagpapakita ng kanyang longsuffering at forbearance, at pag-ibig para sa Kanyang mga tao, at desiring na “wala dapat mamatay, ngunit ang lahat ng dumating sa pagsisisi” sa ilalim ng mga pinakakanais-nais na mga kondisyon, kung saan ang pagpapahayag ng ebanghelyo ay libre upang pumunta pasulong na walang mga paghihigpit sa relihiyon kalayaan.

Ipinangako ni Donald Trump na magkaroon ng kapangyarihan para sa mga miyembro ng Protestanteng denominasyon kung maaari niyang maprotektahan ang kanilang suporta.

ANG PAGTITIPON

Muli, isang panawagan ang ginawa sa mga lider ng Charismatic, Evangelical, at Protestante, na kasama ang James Robison, at naka-iskedyul na tampok si Kenneth Copeland, upang magtipon ng walang pagtatangi sa kanilang doktrinal na hatiin, at magtipon sa “isang solemne na kapulungan” upang manalangin nang magkakaisa para sa Diyos na dalhin ang bansa sa Kanya, at may Kanyang mga batas sa pamahalaan. Ito ay isang tawag para sa

kanila na magkaisa, at upang magkaroon ng pananagutan para sa bansa. Ang Pagtitipon ay ginanap, at ito ay misyon ay itinuturing na napakalapit na nakahanay sa Katolikong ideolohiya: “Ang iglesya ay dapat na muling maging conagham ng pamahalaan. Sa pamamagitan ng pambansang solemne na pagpupulong dapat itong malinaw at magalang na tumawag sa pampulitikang pamumuno sa mga prinsipyo ng Diyos para sa pamahalaan ... na nangangahulugan

na hindi tayo maaaring maging malalim sa loob ng mga partidong pampulitika na hindi tayo malaya na magsalita ng katotohanan sa kapangyarihan. Nangangahulugan din ito na dapat tayong magsimulang makipag-usap sa isang tinig upang ang bansa ay makakakita ng isang pinag-isang iglesya at hindi isa na nababali at nakakalat sa pamamagitan ng mga pagkakaiba sa kung paano natin ginagampanan ang ating pananampalataya. ”

Pansinin kung ano ang tungkol sa Pagtitipon? Ito ay para sa layunin ng simbahan na “muling” maging “budhi ng gobyerno” na “tumawag sa pampulitikang pamumuno sa mga prinsipyo ng Diyos para sa pamahalaan.” Ngunit ang aktwal na mga prinsipyo ng Diyos para sa pamahalaan, at ang pagsulong ng pagiging budhi ng pamahalaan ay dalawa ang mga ideya ay ganap na magkakaiba sa isa pa.

Buwan nang mas maaga, nangako si Donald Trump sa Evangelicals kung bibigyan nila siya ng boto. “Ang kapangyarihan ng aming grupo ng mga tao magkasama ... kung idagdag mo ito ... maaaring ito ay 240, 250 milyon. At gayon pa man ay hindi namin pinipilit ang kapangyarihan na dapat namin ... alam mo na ang katotohanan ay wala na ang gagawin ng mga pulitiko sa iyo kung magkakasama ka. Mayroon kang masyadong maraming kapangyarihan. Ngunit hindi ginagamit ng mga Kristiyano ang kanilang kapangyarihan ... Kailangan nating palakasin. Sapagkat nakakakuha tayo ng ... mas mababa at mas mababa at mas malakas sa mga tuntunin ng isang relihiyon, at sa mga tuntunin ng isang puwersa ... At sa pamamagitan ng paraan, ang Kristiyanismo

ay magkakaroon ng kapangyarihan ... Dahil kung ako [inihalal na Pangulo], magkakaroon ka ng maraming kapangyarihan. Hindi mo kailangan ang sinuman. Ikaw ay may isang tao na kumakatawan sa iyo napaka, tunay mabuti. Tandaan iyan. ”

Si Donald Trump ay nangangako na i-secure ang kapangyarihan ng Ebandyeliko kung siguruhin nila ang pagkapangulo.

Mula dito, tumayo ang Evangelical Advisory board, na may parehong Kenneth Copeland at James Robison, dalawa sa mga lalaki na dumalo sa pulong ng kinatawan ng 7-tao sa Vatican kasama si Pope Francis. Sa pamamagitan ni Ben Carson, sumang-ayon si Robison na makilala at payuhan si Trump, at isinalaysay ang kuwento sa isang pulong ng Kenneth Copeland. Pagkatapos ay ipinagdasal ni Robison na ang kaharian ng Diyos ay itatatag “sa lupa katulad ng sa langit”, at para sa Kanyang mga batas na maging mga batas ng lupain-isang tunay na tunog ng alarma, yamang ang kanilang ideya sa batas ng Diyos na binabanggit ay magpipilit ng isang relihiyon sa mga Amerikano. Bukod dito, ang ideya ni Robison tungkol sa kung ano ang bumubuo sa batas ng Diyos ay ang batas ng sampung utos na binago ng papamana, na kinabibilangan ng pagbabago mula sa Sabbath, ang araw ng kapahingahan ng Diyos pagkatapos ng paglikha ay tapos na, hanggang sa Linggo, ang araw ng araw. Gayunman, sasagutin ng Advisory board ang mga panalangin na iyon, at nabuo sa ilalim ng impluwensya ni Ben Carson, isang dating Seventh-day Adventist na tumakbo para sa pangulo. Ang layunin ng lupon ay ipinahayag ng kampanya. Sila “ay nag-anunsyo ng isang bagong lupon ng ehekutibo na nagtipun-tipon

upang magbigay ng advisory support kay Mr. Trump sa mga isyu na mahalaga sa Evangelicals at iba pang mga tao ng pananampalataya sa Amerika.

Ang lupon ng ehekutibo ay humahantong din sa isang mas malaking Faith and Cultural Advisory Committee upang maipahayag sa ibang pagkakataon ngayong buwan. "

Ang mga Evangelicals ay dapat ipaalam sa Trump sa paggawa ng mga mahahalagang desisyon, at upang humantong sa isang mas malaking "Kultural" na komite, upang magawa ang lahat ng ito. Tulad ng ginawa ni Constantine noong una upang magkaisa ang nahahati na imperyo. Idinagdag sa "mas malaking Pananampalataya at Kultural na Advisory Committee" ay 34 kilalang mga Katoliko din ilang buwan mamaya. Kapag nagsasalita tungkol sa kung ano ang tiyak na papel na ginagampanan ng board ng Evangelical Advisory board, sinabi ng website na "ang pagbuo ng lupon ay kumakatawan sa pag-endorso ni Donald J. Trump sa mga magkakaibang isyu na mahalaga sa mga Evangelical at iba pang mga Kristiyano, at ang kanyang pagnanais na magkaroon ng access sa matalinong payo tulad ng mga lider. "Sinabi ni Trump," Mayroon akong napakalaking paggalang at paghanga para sa pangkat na ito at umaasa akong patuloy na pag-usapan ang mga isyu na mahalaga sa mga Evangelical, at lahat ng mga Amerikano,

Di nagtagal, nagsalita si Trump sa isang Kristiyanistang pagtitipon. Ang teorya ng dominionist ay nagtuturo na ang mga Kristiyano ay dapat magkaroon ng kapangyarihan sa bawat larangan ng buhay, kabilang ang pamahalaan. Na ang papa ay nagsalita sa Kongreso ay ngunit isang tanda ng likas na katangian ng kung ano ang nasa puso ng mga tao, sa puso ng mga Protestante. Nagpapakita ito ng kakulangan ng ebanghelyo; nawawalan ng presensya ng Diyos. Samakatuwid, ang Papasiya sa propesiya ay nagkaroon ng pamana na tinatawag na "ang kasuklamsuklam na paninira". Ang gobyerno ng mga tao ay nawala sa paningin ng liwanag ng mga prinsipyo ng Diyos, at dahil dito, ang prinsipyo ng kadiliman ay nagpapatuloy sa kanyang sarili, tulad ng ginawa niya kay Eva; at sa pamamagitan ng prophetic-fallen na si Eva, upang mamagitan sa

mga banal ng Diyos ng awtoridad na pambatasan tulad ng Papasyang ginampanan sa lumang Europa. Pagkatapos ay pag-uusigin ang pag-uusig sa paraang hindi nasaksihan mula nang panahong iyon.

Si Trump, dahil sa malawakang suporta ng mga Evangelical, ay naging pangulo, upang maisakatuparan ang kanyang mga pangako. Ang mga Evangelicals ay nagsabi sa kanya ng malawak na pinili ng Diyos upang magdala ng muling pagbabangon sa bansa. Ang motto ni Trump ay para sa pamahalaan ng mga tao na maging "isang tao, sa ilalim ng isang Diyos, saluting isang bandila." Totoo ito sa isang simbahan / estado. Ang bandila ng bandila ng langit ay hindi maparangalan; ang kaharian ng Diyos sa daigdig na darating ay dapat na itakwil para sa mga tao na hangaring gawing mundong ito ang kanilang kaharian. Ang lahat ng ito ay kumukuha ng sama-sama ay natapos sa ilang mga maikling taon upang maging kung ano ito ay ngayon. Nagsimula ito sa pagwawalang-bahala ng protesta, at paghahangad ng ganap na pagkakaisa sa simbahang Katoliko, at magtatapos ito sa pag-uusig sa mga anak ng Diyos.

Si Paula White, na nasa Advisory board, na nagkomento tungkol sa pagkakaisa pagkatapos ng eleksiyon ni Trump, ay nagsabi: "Malayo kaysa sa kung ano ang naghihiwalay sa atin, inihayag ng halalan na ito kung ano ang nag-uugnay sa atin. Hindi ko nakita ang gayong pagkakaisa sa pagitan ng mga evangelical at mga Katoliko, Pentecostal, mga karismatika at mga Baptist. Pinagsama-sama kami sa pag-ibig sa isa't isa para sa ating bansa at sa pamamagitan ng pananampalataya sa Diyos."
"

Tunay na dapat nating hanapin muna ang kaharian ng Diyos at ang Kanyang katuwiran; upang sabihin kay Kristo, "Ang Aking Kaharian ay hindi sa mundong ito", at upang manatiling tapat sa Diyos sa mga tao. Gayunpaman, amen.

"Si Kristo ay isang protestante. Nagprotesta siya laban sa pormal na pagsamba sa bansang Judio, na tumanggi sa payo ng

Diyos laban sa kanilang sarili. Sinabi niya sa kanila na itinuro nila ang mga doktrina ng mga utos ng tao, at sila ay mga nagpapanggap at mapagkunwari. Tulad ng mga whitten sepulchers sila ay maganda wala, ngunit sa loob ng puno ng karumihan at katiwalian. Ang mga Repormador ay bumalik sa Kristo at sa mga apostol. Sila ay lumabas at naghiwalay ng kanilang sarili mula sa isang relihiyon ng mga anyo at mga seremonya. Hindi inimbento ni Luther at ng kanyang mga tagasunod ang nabagong relihiyon. Tinanggap lamang nila ito bilang iniharap ni Kristo at ng mga apostol. Ang Biblia ay ipinakita sa amin bilang isang sapat na gabay. ” *Repasuhin at Herald*, Hunyo 1, 1886

President of the E.U. reveals “We are all Jesuits.”

We are all Jesuits

Derk Jan Eppink: Dutch journalist, politician in Belgium and the Netherlands, and former cabinet secretary for European Commissioners// Wed, 10. Oct 2012

There are plenty of reasons to keep a close eye on Herman van Rompuy, the President of the European Council. Early September, Van Rompuy spoke to the ‘*Interreligious Dialogue*’ in Florence. The world press did not notice, but fortunately there was still the ‘Katholiek Nieuwsblad’ from Den Bosch, Rome’s last resort in the Netherlands. The newspaper proudly quoted Van Rompuy as announcing: ‘We are all Jesuits’. He was referring to those prominent European leaders with whom he is developing the architecture for the future Europe. ‘It creates

unbreakable ties. So there is a '*Jesuits International*'.

Who are those people that Van Rompuy, himself schooled by the Jesuits at Sint-Jan Berchman College in Brussels, was talking about? First of all, there is José Manuel Barroso, President of the European Commission. Secondly, there is Jean-Claude Juncker, Prime minister of Luxembourg and Chairman of the Euro group. Van Rompuy also mentions the President of the European Central Bank (ECB), Mario Draghi, who was schooled in the Roman Jesuit College *Instituto Massimiliano Massimo*. The Italian Prime Minister Mario Monti and his Spanish colleague Mariano Rajoy have also been shaped by Jesuit colleges, Van Rompuy cheerfully added. Fortunately there is Angela Merkel, the stubborn daughter of a vicar from the former DDR, to act as a counterweight.

Listening to Van Rompuy, you will instantly notice the similarities of the Jesuits with Europe. Jesuits formed the vanguard of the Catholic Church, like the European elite is the vanguard of the European integration. Both portray themselves as 'the elite', elevated above the ordinary people. Their methods are very similar. A sophisticated lie or purposeful deception is allowed when framed in the interest of the greater goal. A barely contained cynicism typifies the attitude toward the normal citizen, the ignorant fool, who within a democracy needs to be protected from himself. The Catholic and European elites work through *inner circles*. The rest is prose. Van Rompuy, Barroso, Monti and Rajoy are frequent visitors at papal audiences.

It is not surprising that this mentality leaves traces in the European structures and working methods. The ECB has a Governing Council of twenty three members, among which are the six members of the Executive Board. The ECB setup is hardly different from the Vatican. The Governing Council ranks no women, is not accountable to a Parliament and the minutes of its meetings are classified. The American Federal Reserve Bank and the Bank of Japan have to publish the minutes from their

board meetings. The ECB plays a central role in the Euro zone, moving around billions of Euros, but no one knows how the bank in Frankfurt makes decisions. At least the Pope had a butler exposing the secrets.

Admittedly, Euro Jesuits are intellectually superior. They are way smarter than Guy Verhofstadt, leader of the Liberal fraction in the European Parliament and his Green counterpart Daniel Cohn-Bendit. In their book 'For Europe!' they scream their goals at the top of their lungs: a federal Europe with *one* government, *one* European tax and *one* army. The only thing that is missing is one secret service and one leader, so Europe is back to where it started. Put this to a referendum and the 'United States of Europe' is limited to Italy and Belgium.

Even sillier is the 'final report' of a handful of Ministers of Foreign Affairs on the future of Europe. The report is signed by eleven out of the twenty seven Member States; a minority, among them the Netherlands. The usual suspect, the UK, did not sign and neither did Sweden or Finland. Of the new Member States, only Poland signed. The conclusion of the group: '*The Euro is the most powerful symbol of European integration*'. The many rescue operations and emergency funds are conveniently ignored. Some amongst the eleven Ministers (it is not clear which ones) argue in favour of a European army. Such an army will undoubtedly be a *paper tiger*, because the armies of the Euro countries are shrinking rapidly as a result of the crisis. Surprisingly, Greece spends the most on its military *per capita*! Yet Greece did not sign. In short, these eleven ministers, like a disoriented soccer team, excel at scoring in their own net.

That is something that would never happen to the Euro Jesuits. Their report 'Toward a genuine Economic and Monetary Union' only consists of 'building blocks' and 'suggestions'. The report suggests implementing a European deposit guarantee scheme. Nothing dramatic of course, it is just a suggestion.

In a painless exercise of words citizens are moulded into a thinking process that goes beyond them. As soon as they realise what building those building blocks are meant to create, they are already trapped in it. What used to be suggestions will be *fait accompli* and those who object are labelled as unreasonable and fractious, as populists.

Meanwhile, the never elected Prime Minister Monti has announced that he will start a European campaign against 'populism'. Van Rompuy, also never elected, immediately gave him his support. Monti had earlier stated that national parliaments should not get in the way of European leaders, thereby referring to the German Bundestag. They have to be 'educated'. Jesuits lead the people, who are in turn supposed to follow. What is populism to them? It is the 'ignorant' who refuses to follow: the angry Greeks, the protesting Spaniards, the concerned Germans and the Euro-critical Dutch. A Europe with such an elitist mentality needs a Reformation, but that is something *Jesuits International* detests. What an annoying populist he was, that Martin Luther!

Source: <http://www.djeppink.eu/en/blog/we-are-all-jesuits>

VIDEO OF VAN ROMPUY CONFRONTED:

[Sino Ang Mga Heswita? At Bakit Ito Importante ...](#)

Sino ang mga Heswita? Noong dekada 1500, ang protesta ni Luther at kasunod na pagsasalin ng Biblia sa kanyang

katutubong wika ng Aleman ay nagdala ng Bibliya sa mga kamay ng mga Aleman na prinsipe na namamahala sa Alemanya. Nang mapasok ng kapangyarihan ng ebanghelyo ang kanilang mga puso, ang kapangyarihan ng pagiging papa ay nasira. Ito ay nagdulot ng isang relihiyosong muling pagbabangon na nagdulot ng pagkawala ng papamana sa mga hari ng lupa at itinatag ang pangigingibabaw sa relihiyon. Sa mabilis na ginawa ng mga pagtatagumpay ng ebanghelyo ang kapangyarihan ng Papasiya, na kailangan ng iglesia upang ipatawag ang isang bagong militanteng braso upang mabawi ito sa pagkapangibabaw sa relihiyon at pampulitika sa mundo.

“Ang mga unang pagtatagumpay ng Repormasyon nakaraan, ang Roma ay nagpatawag ng mga bagong pwersa, umaasang makamit ang pagkawasak nito. Sa oras na ito, ang pagkakasunud-sunod ng mga Heswita ay nilikha, ang pinaka malupit, walang prinsipyo, at makapangyarihan sa lahat ng mga kampeon ng popery. Gupitin mula sa bawat makalupang kurbatang at interes ng tao, patay sa mga pag-angkin ng natural na pagmamahal, dahilan at budhi na lubos na pinatahimik, wala silang alam na tuntunin, walang kurbatang, kundi ang kanilang kautusan, at walang tungkulin kundi upang palawigin ang kapangyarihan nito. Pinahintulutan ng ebanghelyo ni Cristo ang mga tagasuporta nito na makatagpo ng panganib at magtiis sa pagdurusang, na hindi napahihirapan ng malamig, gutom, mabigat na trabaho, at kahirapan, upang itaguyod ang bandila ng katotohanan sa harap ng gulong, sa piitan, at sa istaka. Upang labanan ang mga pwersa, ang Jesuitismo ay nagbigay inspirasyon sa mga tagasunod nito sa panatisismo na nagpahintulot sa kanila na magtiis tulad ng mga panganib, at upang salungatin sa kapangyarihan ng katotohanan ang lahat ng mga sandata ng panlilinlang. Walang krimen na

napakahusay para sa kanila na magkasala, walang panlilinlang na base rin sa kanila na magsanay, walang pagsasabog na napakahirap para sa kanila na ipalagay. Nagpasumpa sa walang hanggang kahirapan at kapakumbabaan, ang kanilang pinag-aralan na layunin upang ma-secure ang kayamanan at kapangyarihan, upang italaga sa pagbagsak ng Protestantismo, at muling pagtatatag ng superyor ng papa.

Kapag lumitaw bilang mga miyembro ng kanilang order, nagsusuot sila ng kasuotan ng kabalaan, pagbibisita sa mga bilangguan at mga ospital, naglilingkod sa mga maysakit at mahihirap, na nagsasabing nilabasan nila ang mundo, at nagdadala ng sagradong pangalan ni Jesus, na nagpunta sa paggawa ng mabuti. Ngunit sa ilalim ng walang kapintasan na panlabas na ito ang pinaka-kriminal at nakamamatay na layunin ay tago. Ito ay isang pangunahing alituntunin ng pagkakasunud-sunod na ang katuparan ay nagpapawalang-bisa sa mga paraan. Sa pamamagitan ng kodigo na ito, ang pagsisinungaling, pagnanakaw, pagsisinungaling, pataksil na pagpatay, ay hindi lamang mapahintulutan ngunit kapuri-puri, kapag pinaglingkuran nila ang mga interes ng simbahan. Sa ilalim ng iba't ibang mga disguises ang mga Heswita nagtrabaho sa kanilang mga paraan sa mga opisina ng Estado, akyatin upang maging tagapayo ng mga hari, at paghubog ng patakaran ng mga bansa. Sila ay naging mga tagapaglingkod, upang kumilos bilang mga tiktik sa kanilang mga panginoon. Nagtatag sila ng mga kolehiyo para sa mga anak ng mga prinsipe at mga maharlika, at mga paaralan para sa mga karaniwang tao; at ang mga anak ng mga Protestanteng mga magulang ay inilabas sa isang pagdiriwang ng mga ritwal ng popis. Ang lahat ng panlabas na karangyaan at pagpapakita ng pagsamba sa Romish ay dinala upang lituhin ang isip, at magaling at maakit ang imahinasyon; at sa gayon ang kalayaan na ipinagkaloob ng mga ama at pinaso ay ipinagkanulo ng mga anak. Ang mga Heswita ay mabilis na kumakalat sa Europa, at saanman sila nagpunta, sinundan ang isang muling pagbabangon ng popery. "Ang Great Controversy, pg. 234 at saanman sila nagpunta, sinundan ng isang pagbabagong-buhay ng popery. "Ang Great Controversy, pg. 234 at saanman sila

nagpunta, sinundan ng isang pagbabagong-buhay ng popery. "Ang Great Controversy, pg. 234

Mayroong tiyak na dahilan para sa pag-aalala kapag nauunawaan ang mga layunin ng kautusang ito. Ang mga kalaliman ng panlilinlang na ginagawa ay walang nalalaman, at ang pagtatago ng kanilang mga layunin sa ilalim ng pagtakpan ng kabutihang-loob ay tiyak na sumasalamin sa gawa ng ahas sa hardin ng Eden sa pagpapakilos sa mga tao laban sa Diyos sa pamamagitan ng kapansin-pansin. Napansin na ang kanilang layunin sa pagtatatag ay ang tiyak na paglusot ng mga simbahan, mga bansa, mga pamahalaan, at mga establisimiyento na tended sa pagtatrabaho laban sa kanilang malignant na mga disenyo ng pagsulong sa impluwensya ng simbahang Katoliko sa ibabaw ng mundo. Maaari mong makita ang panunumpa na dapat nilang dalhin [dito](#). Ang layunin ng kanilang pag-iral ay ang pagwawaksi ng lahat ng ginawa ng reporma, kaya't sila ay vowed sa panghabang-buhay na pakikipag-away sa layunin ng Diyos na magbigay ng liwanag at katotohanan mula sa Kanyang Salita sa mundo: kaya ang kanilang gawain ay kilala bilang Counter-Repormasyon.

Ang Diablo hanggang sa araw na ito ay nagbabago sa kanyang sarili bilang isang anghel ng liwanag, at binanggit ang Kasulatan, ngunit ang kanyang mga motibo ay masama. Ang gawain ni Satanas ay kailanman ay na-undo sa pamamagitan ng panlilinlang ang gawain ng Diyos, at wala itong iba; kaya talagang sinusunod ng mga Heswita ang modelo ni Satanas. Kung ang Diyos ay hindi nagbigay ng liwanag sa mundo, ang lahat ng mga gawa ng kadiliman ay mananatili sa ilalim ng kanilang mga takip, ngunit ipinahayag ni Cristo na "walang lihim, na hindi mahahayag; ni anumang bagay na nakatago, na hindi malalaman at darating sa ibang bansa. "(Lucas 8:17)

Si Francis Borgia ang Ama ng Pangkalahatan ng Order noong kalagitnaan ng 1950-1960, kung saan tinanggap ng Heswita Pope Francis ang kanyang pangalan, ay nagsabi “Kami ay dumating tulad ng mga **kordero** at mamamahala tulad ng mga **lobo** . Tayo ay pinatalsik na tulad ng mga aso at bumalik katulad ng mga agila. “Si Cristo ay malinaw na mangyayari ito, na nagsasabi:” Mag-ingat sa mga huwad na propeta, na pumupunta sa iyo sa **damit ng tupa** , ngunit sa loob nila ay mga gutom na gutom na **lobo** . “(*Mateo 7:15*)

“Sapagka’t may mga taong nagsisihipo sa mga hindi kilalang tao, na mga naunang inorden sa paghatol na ito, mga taong di-makadiyos, na pinapagbabalik ang biyaya ng ating Dios sa kalunus-lunos, at itinakuwil ang tanging Panginoong Diyos, at ang ating Panginoong Jesu-Cristo.” (Judas 1: 4)

Ang mga Heswita ay kilala sa kanilang kasamaan, at inalis ni **Pope Clement XIV** noong 1773. Madalas silang “pinatalsik na tulad ng mga aso”, ngunit nais lamang ipagpalagay ang isang bagong pagtakpan at lalawak sa pinakamataas na lugar ng lipunan minsan pa. Patuloy na natagpuan ng mga bansa ang mga Heswita sa loob ng kanilang mga pamahalaan, mga paaralan, at iba pang mga pambansang establimento, na nagsisikap na mapahamak sila, at nagdala ito ng malaking kawalang-kasalanan sa kapwa at simbahang Katoliko na nagtalaga sa kanila. Kaya ang presyur ay inilagay sa Simbahang Romano Katoliko upang buwagin sila minsan at para sa lahat. Ang sapat na presyon ng pulitika ay dinala upang dalhin sa Pope Clement XIII upang gawin ito. Nagpasya siya noong ika-3 ng Pebrero 1769 upang ibuwag ang mga Heswita. Sa gabi bago siya magpatupad ng paglusaw, nagkasakit siya at namatay.

Ang gawain ng pag-aalis ng Kapisanan ni Jesus ay nahulog sa kanyang kahalili, si Clement XIV. Sa pinakamataas na umiiral

na legal na dokumento ng simbahang Katoliko, isang Papal bull, ang apektadong pagkasira ay itinakda at ipinatupad. Sa Dominus ac Redemptor, noong Agosto 16, 1773, ang toro ay nakakaapekto, at ang Pope ay sumigaw "Aking pinutol ang aking kanang kamay." Di-nagtagal pagkatapos nito, lumitaw ang mga titik ng ISSSV sa mga pader ng palasyo ng Vatican. Alam ng Pope kung ano ang ibig sabihin nito, na ito ay tumayo para sa "Sa Settembre, Sara Sede Vacante." Na isinalin ang ibig sabihin ay "Sa Setyembre, ang Sining ay magiging bakante." Ipinahahayag na ang Pope ay patay na. Lamang siyam na buwan mamaya, sa Septiyembre 22, 1774, siya ay poisoned at ang kanyang mga salita ay naitala, na sinasabi "*Alas, alam kong sila [ie, ang mga Heswita] ay lason sa akin; ngunit hindi ko inaasahan na mamatay sa gayon mabagal at malupit na paraan "*, na namatay pagkaraan ng ilang sandali.

Sa pagsasalita tungkol dito, sinabi ni Samuel Morse (imbentor ng Telegraph) ang mga sumusunod: "Suriin natin ang mga operasyon ng Austrian Society [ang St. Leopold Foundation], sapagkat ito ay mahirap na magtrabaho sa paligid natin, oo, dito sa bansa [ang USA] ... Gamit ang punong tanggapan nito sa Vienna [Austria], sa ilalim ng agarang direksyon at pagsisiyasat ng Metternich [ang Austrian Prince], ... ito ay ginagawang naramdaman na sa pamamagitan ng Republika [ng Estados Unidos]. Ang mga sugo nito ay narito. At sino ang mga emisaryo na ito? Sila ay mga Heswita. Ang lipunan na ito ng mga tao, pagkatapos ng pagpupunyagi sa kanilang paniniil sa itaas ng dalawang daang taon, ang haba ay naging napakalakas sa mundo, na nagbabanta sa buong pagkawasak sa lahat ng kaayusang panlipunan, na kahit na ang Pope [Clement XIV], na ang tapat na mga paksa nila, at ay dapat, sa pamamagitan ng panata ng kanilang lipunan, ay pinilit na buwagin sila [sa 1773]. "

Gayunpaman, ang mga Heswita ay hindi lubusang sumira, subalit nagawa na lamang ang kanilang pagtataguyod sa panahon kung kailan nila muling ibabalik ang kanilang mga pagsisikap na

ibagsak ang lahat ng bagay na nagpaparis sa sarili laban sa simbahang Katoliko. Kaya ang kanilang trabaho ay nahahadlang sa isang malaking antas sa maraming lugar, at ang Estados Unidos, na isang bagong itinatag na bansa sa relihiyosong kalayaan, na inaalok sa mundo ng isang panaw laban sa mga kaguluhan ng mga Heswita, at malaking pagtatatag ng Konstitusyon bilang isang relihiyoso. Ang kanlungan para sa lahat ay ang tanging dahilan kung bakit ang mga Heswita ay hindi nakulong ang mga bansa ng mundo na higit na sumunod sa huwaran ng makapangyarihang kuta na ito na ibinangon ng Diyos laban sa kanila. Ang pagtanggap ng sandatang militar na ito, ang huling mga haligi ng Katolikong simbahan upang mapanatili ang paghahari ng hari ay natapos noong 1798.

Ngunit noong 1814, sila ay naibalik, at alam ng mga dakilang tao ng Estados Unidos ang muling pagbabangon na ito na si John Adams, ang ikalawang pangulo ng Estados Unidos, na sumulat kay Thomas Jefferson, nagsulat:

“Hindi ko gusto ang huli na muling pagkabuhay ng mga Heswita. Mayroon silang pangkalahatang ngayon sa Russia, sa pakikipagsulatan sa mga Heswita sa Estados Unidos, na mas maraming bilang kaysa alam ng lahat. Hindi ba tayo magkakaroon ng mga kuyog dito, sa maraming mga hugis at disguises gaya ng dati isang hari ng mga gypsies, Bamphylde Moore Carew kanyang sarili assumed? Sa hugis ng mga printer, editor, manunulat, schoolmaster, atbp. Kalaunan, nabasa ko muli ang mga titik ni Pascal, at apat na tomo ng Kasaysayan ng mga Heswita. Kung sakaling may anumang kongregasyon ng mga tao ang maaaring makamit ang walang hanggang kapahamakan sa lupa at sa impiyerno, gayunman, ayon sa mga historian, gayunpaman, tulad ni Pascal, totoong mga Katoliko, ito ang kumpanyang ito ng Loyola. Gayunpaman, ang aming sistema ay dapat magbigay sa kanila ng isang pagpapakupkop laban; ngunit kung hindi nila ilagay ang kadalisan ng aming mga halalan sa isang matinding pagsubok, magiging isang kamangha-mangha. “Mayo 6, 1816

Bilang tugon sa kanya, sumagot si Jefferson:

"Wala akong nalalaman tungkol sa kasaysayan ng mga Heswita na binabanggit mo sa apat na tomo. Mabuti ba ito? tulad ng, sa iyo, ang kanilang pagpapanumbalik, sapagkat ito ay nagmamarka ng hakbang na pabalik mula sa liwanag patungo sa kadiliman. "Agosto 1, 1816

Ang isang Pranses na estadista na nag-address sa parehong Senado at Kapulungan ng mga Kinatawan sa Kongreso ay nabanggit sa pagdedeklara ng mga sumusunod: "Ito ay aking opinyon na kung ang mga kalayaan ng bansang ito – ang Estados Unidos ng Amerika – ay nawasak, ito ay sa pamamagitan ng kapansin-pansin ng mga pari ng Romano Katoliko na Heswita, sapagkat ang mga ito ay ang pinaka-pandaraya, mapanganib na mga kaaway sa sibil at kalayaan sa relihiyon. Sinimulan nila ang karamihan sa mga digmaan sa Europa. "

Marquis de LaFayette (1757-1834, Pranses na estadista at heneral.) Naglingkod siya sa American Continental Army sa ilalim ng utos ni Heneral George Washington sa panahon ng American Revolutionary War.

Alam din ni Napoleon ang lakas ng militar ng nabuhay muli na kaaway ng kalayaan:

"Ang mga Heswita ay isang organisasyon ng Militar, hindi isang kautusang pangrelihiyon. Ang kanilang punong ay isang heneral ng isang hukbo, hindi ang tanging ama ng isang monasteryo. At ang layunin ng organisasyong ito ay kapangyarihan – kapangyarihan sa kanyang pinaka-despotikong ehersisyo – ganap na kapangyarihan, unibersal na kapangyarihan, kapangyarihan upang kontrolin ang mundo sa pamamagitan ng pagwawasto ng isang tao. Ang Jesuitism ay ang pinaka-ganap ng despotisms – at sa parehong oras ang pinakamalaking at pinaka-malaking mga pang-aabuso. "

Napoleon I (ibig sabihin, Napoleon Bonaparte 1769-1821 emperador ng Pranses)

Abraham Lincoln ay tinig tungkol sa ang katunayan na ang digmaang sibil na sumiklab sa America ay inudyukan ng mga

Heswita, at hinarap ang kanyang pagmamalasakit dito:

“Ang digmaang ito [Amerikano Sibil] [ng 1861-1865] ay hindi kailanman naging posible nang wala ang malas na impluwensiya ng mga Heswita. Utang namin ito sa popery na ngayon namin makita ang aming lupa reddened sa dugo ng kanyang noblest anak. Kahit na may malaking pagkakaiba ng opinyon sa pagitan ng Timog at Hilaga sa usapin ng pang-aalipin, ni Jeff Davis [Pangulo ng Confederacy] o sinuman ng mga nangungunang mga lalaki ng Confederacy ay darating na atakein ang Hilaga, kung hindi sila umasa sa ang mga pangako ng mga Heswita, na sa ilalim ng maskara ng Demokrasya, ang pera at armas ng Romano Katoliko, kahit na ang mga armas ng Pransya, ay nasa kanilang pagtatapon kung sasalakayin nila kami. Nakakalungkot ako sa mga pari, mga obispo at mga monghe ng Roma sa Estados Unidos, nang ang mga tao ay napagtanto na ang mga ito ay, sa malaking bahagi, ang responsable para sa mga luha at dugo na ibinuhos sa digmaang ito. Itinatago ko ang alam ko sa paksang iyan mula sa kaalaman ng bansa, sapagkat kung alam ng mga tao ang buong katotohanan, ang giyera na ito ay magiging isang relihiyosong digmaan, at kaagad ay kukuha ng sampung ulit na mas mabagsik at marugo na karakter. Ito ay magiging walang awa ng lahat ng mga relihiyosong digmaan. Ito ay magiging isang digmaan ng pagpuksa sa magkabilang panig.

Ang mga Protestante ng parehong North at South ay tiyak na magkaisa upang puksain ang mga pari at mga Heswita, kung maririnig nila kung ano ang Propesor [Samuel B.] Morse [Ed. Paalala: Imbentor ng US sa telegrapo] ay nagsabi sa akin ng mga plots na ginawa sa mismong lunsod ng Roma [ie, sa Vatican] upang sirain ang Republika, at kung matututunan nila kung paano ang mga pari ng [Romano Katoliko], mga madre, at ang mga monk, na araw-araw na lupain sa aming mga baybayin, sa ilalim ng pagkukunwari ng pangangaral ng kanilang relihiyon, pagtuturo sa mga tao sa kanilang mga paaralan, pag-aalaga sa mga maysakit sa mga ospital, ay walang iba kundi ang mga sugo ng Pope, ng Napoleon, at ibang mga despotiko ng Europa, upang

pahinain ang ating mga institusyon, palayain ang mga puso ng ating mga tao mula sa ating Konstitusyon, at ang ating mga batas, sirain ang ating mga paaralan, at maghanda ng paghahari ng anarkya dito tulad ng ginawa nila sa Ireland, Mexico,

Ipinakita nito ang impluwensya sa Estados Unidos, at sinabing ang mga panganib ng mga tao sa harapan nila. Higit pa rito , isinulat ni **Jeremias J. Crowley** , na dating Katolikong pari:

“Ngayon sila [ibig sabihin, ang mga Heswita] ay mas malakas sa Estados Unidos kaysa sa mga bansa sa Europa na nagpapalayas sa kanila bilang isang panganib sa pamahalaan.” (1912)

Hindi pa natatagalan muli ang simbahang Katoliko sa kapangyarihan ng pampulitika noong 1929, na nagbigay sa Vatican pabalik sa mga kamay ng Papacy, na nagpapahintulot na magkaroon ng diplomatikong ugnayan sa mga bansa sa mundo. Ito ay sa pamamagitan ng Italyano PM Mussolini na ang soberanya ng Papacy sa ibabaw ng Vatican ay naibalik, ngunit ito ay iniulat sa British United Press na ito ay sa pamamagitan ng impluwensiya ng isang Heswita na kahit na ito ay apektado: “Ito ay naniniwala na ang Pope [ibig sabihin, Pius XI] ay mag-aalok ng mga serbisyong ito sa Signor [Benito] Mussolini sa pamamagitan ng Jesuit Father Pietro Tachi-Venturi, na madalas na kinunsulta ni Mussolini sa mahahalagang bagay. ” (**Daily Express, 2/9/1935**)

Dahil dito, ang mga diplomatikong ugnayan ay higit pa at higit pa hanggang sa mismong oras na tayo ay nabubuhay. At ang impluwensiya ng mga Heswita ay hindi gaanong nadama sa alinmang simbahan o gobyerno hanggang sa araw na ito. Ang pagwawakas ng gawain ng ebanghelyo ay upang alisin ang kalayaan ng budhi (pinahihintulutan ang Diyos na maging hukom sa mga bagay na may kinalaman sa budhi), at upang madala ang kadiliman pabalik sa mundo: sa madilim na mga institusyon na pinagaan ng Diyos, at binulag ang mga isip kawalan ng pananampalataya. Mahigpit nilang itinalaga ang kanilang sarili sa paglilingkod sa diyos ng mundong ito, na naghahanap upang

itayo ang kanilang kaharian sa mundong ito, at upang mapanalunan ang mga damdamin ng mga puso ng mga tao sa mundong ito at sa Simbahang Katoliko. Noong dekada ng 1980, ang Vatican ang unang inilagay sa embahada sa White House,

[News Update: The Approaching Agitation](#)

The leaven of the Papacy is fast rising. The Papacy will be speaking before Congress, the legislative body of the United States on the Day of Atonement. Meanwhile, Charismatic Evangelicals are crying out for America's "moral revival", and reviling the concept of separation of church and state.

Senator Sylvia Allen, in a gun bill debate, said "Probably we should be debating a bill requiring every American to attend a church of their choice on Sunday to see if we can get back to having a moral rebirth..."

Ellen White foretold that it will come to pass:

"The church appeals to the strong arm of civil power, and in this work papists and Protestants unite. As the movement for Sunday enforcement becomes *more bold and decided*, the law will be invoked against commandment-keepers. They will be threatened with fines and imprisonment, and some will be offered positions of influence and other rewards and advantages as inducements to *renounce their faith... Conscientious obedience to the Word of God will be treated as rebellion.*" Great Controversy p. 607

It says "They will be threatened with fines and imprisonment". Ted Cruz, a religious right evangelical, has announced that he will be running for presidency of the United States of America. Cruz is known for his position on pressing evangelical ideals in politics, and was inspired by Senator Allen's remarks. So much so, that he has opted to put the bill of occasional mandatory church observances into his president campaign policy. In the national news syndicate website, National Report, it gives further information on this:

"Cruz's proposal, which his campaign staff says will become an "official" part of his platform over the next several days, would require all Americans to visit "a church or other religious property" at least once each month, unless they meet certain exemption standards, which have not been formally announced yet. Failure to comply would result in a fine, and going several months without a church visit could even result in a single night of jail time." <http://nationalreport.net/ted-cruz-adds-mandatory-church-platform-inspiring-words-sylvia-allen/>

What makes this more alarming? Cruz is closely affiliated with many Evangelical campaigns that push a moral revival in America, and "getting Jesus back into the government." They advocate a church that has a great influence over the state. Two such men who have attended these rally calls are James Robison and Kenneth Copeland. Both men who attended the Vatican recently to herald the declaration of Tony Palmer, "The Protest is over..."... When Cruz's policy begins to spread, it will reach the whole evangelical community by fire. One small statement by the Senator, which she brushed off thinking it would be rather minimal, became more than she anticipated in the mind of Cruz. And the fire that Cruz will spread to Evangelicals will be more than he anticipated. Now the Sunday question will be more widely agitated by all Evangelicals. It is just before us.

“Heretofore those who presented the truths of the third angel’s message have often been regarded as mere alarmists. Their predictions that religious intolerance would gain control in the United States, that church and state would unite to persecute those who keep the commandments of God, have been pronounced groundless and absurd. It has been confidently declared that this land could never become other than what it has been—the defender of religious freedom. But as the question of enforcing Sunday observance is widely agitated, the event so long doubted and disbelieved is seen to be approaching, and the third message will produce an effect which it could not have had before.” Great Controversy pg. 606